

Књига пророка Исаије

Израиљево отпадништво и казна. Позивање да се уистини обрати Богу, а не само да приноси жртве. Обрицање и претња.

¹ Утвара Исаије сина Амосовог, коју виде за Јуду и за Јерусалим за времена Озије, Јоатама, Ахаза и Језекије, царева Јудиних.

² Чујте, небеса, и слушај, земљо;
јер Господ говори:

Синове одгојих и подигох,
а они се окренуше од мене.

³ Во познаје господара свог
и магарац јасле господара свог,
а Израиљ не познаје,
народ мој не разуме.

⁴ Да грешног народа!
Народа огрезлог у безакоњу!
Семена зликовачког,
синова покварених!
Оставише Господа,
презреше Свеца Израиљевог,
одступише натраг.

⁵ Што бисте још били бијени
кад се све више одмећете?
Сва је глава болесна и све срце изнемогло.

⁶ Од пете до главе нема ништа здраво,
него убој и модрице и ране гнојаве,
ни исцеђене ни завијене ни уљем заблажене.

- 7 Земља је ваша пуста,
градови ваши огњем попаљени;
ваше њиве једу туђини на ваше очи,
и пустош је као што опустошавају туђини.
- 8 И оста кћи сионска као колиба у винограду,
као сеница у градини од краставаца,
као град опкољен.
- 9 Да нам Господ над војскама није оставио мало
остатка,
били бисмо као Содом, изједначили бисмо се
с Гомором.
- 10 Чујте реч Господњу, кнезови содомски,
послушајте закон Бога нашег, народе
гоморски!
- 11 Шта ће ми мноштво жртава ваших?
Вели Господ.
Сит сам жртава паљеница од овнова
и претилине од гојене стоке,
и не марим за крв јунчију и јагњећу и јарећу.
- 12 Кад долазите да се покажете преда мном,
ко иште то од вас, да газите по мом трему?
- 13 Не приносите више жртве залудне;
на кад гадим се;
а о младинама и суботама и о сазивању
скупштине
не могу подносити безакоња и светковине.
- 14 На младине ваше и на празнике ваше мрзи
душа моја,
досадише ми, додија ми подносити.
- 15 Зато кад ширите руке своје,
заклањам очи своје од вас;
и кад множите молитве,
не слушам;

руке су ваше пуне крви.

16 Умијте се, очистите се,
уклоните злоћу дела својих испред очију
мојих,
престаните зло чинити.

17 Учите се добро чинити,
тражите правду,
исправљајте потлаченог,
дајите правицу сиротој,
браните удовицу.

18 Тада дођите, вели Господ,
па ћемо се судити:
ако греси ваши буду као скерлет,
постаће бели као снег;
ако буду црвени као црвац,
постаће као вуна.

19 Ако хоћете слушати,
добро земаљско јешћете.

20 Ако ли нећете, него будете непокорни,
мач ће вас појести,
јер уста Господња рекоше.

21 Како поста курва верни град?
Пун беше правице,
правда наставаше у њему,
а сада крвници.

22 Сребро твоје поста троска,
вино твоје помеша се с водом.

23 Кнезови су твоји одметници
и другови лупежима;
сваки милује мито и иде за даровима;
сиротој не дају правице,
и парница удовичка не долази пред њих.

- 24 Зато говори Господ, Господ над војскама,
силни Израиљев:
Аха! Разрачунаћу се са противницима својим,
и осветићу се непријатељима својим.
- 25 И окренућу руку своју на те,
и сажећи ћу троске твоје да те пречистим,
и уклонићу све олово твоје.
- 26 И поставићу ти опет судије као пре,
и саветнике као испочетка;
тада ћеш се звати град праведни,
град верни.
- 27 Сион ће се откупити судом,
и правдом они који се у њ врате.
- 28 А одметници и грешници сви ће се сатрти,
и који остављају Господа, изгинуће.
- 29 Јер ћете се посрамити од гајева које желесте,
и застидети се од вртова које изабрасте.
- 30 Јер ћете бити као храст коме опада лишће
и као врт у коме нема воде.
- 31 И биће јунак као кучине
и дело његово као искра,
и обоје ће се запалити,
и неће бити никога да угаси.

2

*Из Сиона долази спас и мир свим народима;
али ће се најпре судити Израиљу који се клања
идолима.*

¹ Реч која дође у утвари Исаији сину Амосовом
за Јуду и за Јерусалим.

² Биће у потоња времена гора дома Господњег
утврђена уврх гора и узвишена изнад хумова,
и стицаће се к њој сви народи.

- 3 И ићи ће многи народи говорећи:
Ходите да идемо на гору Господњу,
у дом Бога Јаковљевог,
и учиће нас својим путевима,
и ходићемо стазама Његовим.
Јер ће из Сиона изаћи закон,
и реч Господња из Јерусалима.
- 4 И судиће међу народима,
и караће многе народе,
те ће расковати мачеве своје на раонике,
и копља своја на српове,
неће дизати мача народ на народ,
нити ће се више учити боју.
- 5 Доче Јаковљев,
ходи да идемо по светлости Господњој.
- 6 Али си оставио свој народ, дом Јаковљев,
јер су пуни зала источних
и гатају као Филистеји,
и мили су им синови туђински.
- 7 И земља је њихова пуна сребра и злата,
и благу њиховом нема краја;
земља је њихова пуна коња,
и колима њиховим нема краја.
- 8 Пуна је земља њихова идола;
делу руку својих клањају се,
што начинише прсти њихови.
- 9 И клањају се прости људи, и савијају се главни
људи;
немој им опростити.
- 10 Уђи у стену, и сакриј се у прах
од страха Господњег и од славе величанства
Његовог.
- 11 Поносите очи човечје понизиће се,

и висина људска угнуће се,
а Господ ће сам бити узвишен у онај дан.

12 Јер ће доћи дан Господа над војскама
на све охولة и поносите

и на сваког који се подиже,
те ће бити понижени,

13 И на све кедре ливанске
велике и високе
и на све храстове васанске,

14 И на све горе високе
и на све хумове издигнуте,

15 И на сваку кулу високу
и на сваки зид тврди,

16 И на све лађе тарсиске
и на све ликове миле.

17 Тада ће се поноситост људска угнути
и висина се људска понизити,
и Господ ће сам бити узвишен у онај дан.

18 И идола ће нестати сасвим.

19 И људи ће ићи у пећине камене
и у рупе земаљске

од страха Господњег
и од славе величанства Његовог,
кад устане да потре земљу.

20 Тада ће бацити човек идоле своје сребрне и
идоле своје златне,

које начини себи да им се клања,
кртицама и слепим мишевима,

21 Улазећи у раселине камене
и у пећине камене

од страха Господњег
и од славе величанства Његовог,
кад устане да потре земљу.

22 Прођите се човека, коме је дах у носу;

јер шта вреди?

3

Суд због греха народних и због женске таштине.

¹ Јер гле, Господ, Господ над војскама
узеће Јерусалиму и Јуди потпору и помоћ,
сваку потпору у хлебу и сваку потпору у води,

² Јунака и војника,
судију и пророка
и мудраца и старца,

³ Педесетника и угледног човека,
и саветника и вештог уметника и човека
речитог.

⁴ И даћу им кнезове младиће,
и деца ће им бити господари.

⁵ И чиниће силу у народу један другом
и сваки ближњем свом;
дете ће устајати на старца
и непоштен човек на поштеног.

⁶ И човек ће ухватити брата свог из куће оца свог
говорећи:

Имаш хаљину, буди нам кнез,
овај расап нека је под твојом руком.

⁷ А он ће се заклету у онај дан говорећи:

Нећу бити лекар,
нити имам код куће хлеба ни хаљину,
не постављајте ме кнезом народу.

⁸ Јер се обори Јерусалим и Јуда паде,
јер се језик њихов и дела њихова противе
Господу
да драже очи славе Његове.

⁹ Шта се види на лицу њиховом сведочи на њих,

разглашују грех свој као Содом, не таје;
тешко души њиховој!

Јер сами себи чине зло.

10 Реците праведнику да ће му добро бити,
јер ће јести плод од дела својих.

11 Тешко безбожнику! Зло ће му бити,
јер ће му се наплатити руке његове.

12 Народу мом чине силу деца,
и жене су им господари.

Народе мој!

Који те воде, заводе те,
и кваре пут хода твог.

13 Устаје Господ на парбу,
стоји да суди народима.

14 Господ ће доћи на суд
са старешинама народа свог
и с кнезовима његовим,
јер ви потрсте виноград,
грабеж од сиромаша у вашим је кућама.

15 Зашто газите народ мој
и лице сиромасима сатирете?
Говори Господ, Господ над војскама.

16 Још говори Господ:

Што се понеше кћери сионске
и иду опруженог врата и намигујући очима,
ситно корачају и звекећу ногама,

17 Зато ће Господ учинити да оћелави теме
кћерима сионским,
и откриће Господ голотињу њихову.

18 Тада ће Господ скинути накит с обуће и везове
и месечиће,

19 низове и ланчиће и трепетљике,

20 укоснике и подвезе и појасе и стакалца
мирисна и обоце,

21 прстене и почеонике,

22 свечане хаљине и огртаче и привесе и тобоце,

23 и огледала и кошуљице и оглавља и
покривала.

24 И место мириса биће смрад,
и место појаса распојасина,

место плетеница ћела,
место широких скута припасана врећа,
и место лепоте огорелина.

25 Твоји ће људи пасти од мача
и јунаци твоји у рату.

26 И тужиће и плакаће врата његова,
а он ће пуст лежати на земљи.

4

О месижском спасењу.

1 И у оно време седам ће жена ухватити једног
човека говорећи: Свој ћемо хлеб јести и своје
ћемо одело носити, само да се зовемо твојим
именом, скини с нас срамоту.

2 У оно време биће клица Господња на славу и
част, и плод земаљски на красоту и дику остатку
Израиљевом.

3 И ко остане у Сиону и ко још буде у Јерусалиму,
зваће се свет, сваки ко буде записан за живот у
Јерусалиму,

4 кад Господ опере нечистоћу кћери сионских, и
из Јерусалима очисти крв његову Духом који суди
и сажиже.

⁵ Господ ће створити над сваким станом на гори сионској и над зборовима њеним облак дању с димом и светлост пламена огњеног ноћу, јер ће над свом славом бити заклон.

⁶ И биће колиба, да сеном заклања дању од врућине и да буде уточиште и заклон од поплаве и од дажда.

5

*Прича о неродном винограду Господњем.
Претња Божијим судом, особито
непријатељским упадом.*

¹ Запеваћу сада драгом свом
песму драгог свог о винограду његовом.
Драги мој има виноград на родном брдашцету.

² И огради га, и отреби из њега камење,
и насади га племенитом лозом,
и сазида кулу усред њега,
и ископа пивницу у њему,
и почека да роди грожђем,
а он роди вињагом.

³ Па сада, становници јерусалимски
и људи Јудејци,
судите између мене и винограда мог.

⁴ Шта је још требало чинити винограду мом
шта му не учиних?
Кад чеках да роди грожђем,
зашто роди вињагом?

⁵ Сада ћу вам казати шта ћу учинити винограду
свом.
Оборићу му ограду, нека опусти;
развалићу му зид, нека се погази;

⁶ Упарложићу га, неће се резати ни копати,

него ће расти чкаљ и трње,
и заповедићу облацима да не пуштају више дажд
на њ.

⁷ Да, виноград је Господа над војскама дом
Израиљев,
и људи су Јудејци мили сад Његов;
Он чека суд, а гле насиља,
чека правду, а гле вике.

⁸ Тешко онима који састављају кућу с кућом,
и њиву на њиву настављају,
да већ не буде места
и ви сами останете у земљи.

⁹ Од Господа над војскама чух:
Многе куће опустеће,
у великим и лепим неће бити никога.

¹⁰ Јер ће десет рала винограда дати један ват,
и гомер семена даће ефу.

¹¹ Тешко онима који ране, те иду на силовито пиће
и остају до мрака док их вино распали.

¹² И на гозбама су им гусле и псалтири
и бубњи и свирале и вино;
а не гледају на дела Господња
и не виде рад руку Његових.

¹³ Зато се народ мој одведе у ропство
што не знају,
и које поштује гладују,
и људство његово гине од жеђи.

¹⁴ Зато се раширио гроб
и развалио ждрело своје превећ,
и сићи ће у њ слава његова и мноштво његово
и врева његова и који се веселе у њему.

- 15 И погнуће се прост човек,
и високи ће се понизити,
и поносите очи обориће се;
- 16 Господ над војскама узвисиће се судом,
и Бог Свети посветиће се правдом.
- 17 И јагањци ће пасти по свом обичају,
и дошљаци ће јести с пустих места претилину.
- 18 Тешко онима који вуку безакоње узицама од
таштине,
и грех као ужем колским,
- 19 Који говоре: Нека похита,
нека брзо дође дело Његово,
да видимо,
и нека се приближи
и дође шта је наумио Светац Израилљев,
да познамо.
- 20 Тешко онима који зло зову добро,
а добро зло,
који праве од мрака светлост,
а од светлости мрак,
који праве од горког слатко
а од слатког горко.
- 21 Тешко онима који мисле да су мудри,
и сами су себи разумни.
- 22 Тешко онима који су јаки пити вино
и јунаци у мешању силовитог пића.
- 23 Који правдају безбожника за поклон,
а праведнима узимају правду.
- 24 Зато као што огањ прождире стрњику
и слама нестаје у пламену,
тако ће корен њихов бити као трулеж
и цвет њихов отићи ће као прах,
јер одбацише закон Господа над војскама

- и презреше реч Свеца Израилјевог.
- 25 Зато се распали гнев Господњи на народ Његов,
и махнув руком својом на њ удари га да се
горе задрмаше
и мртва телеса његова бише као блато по
улицама.
Код свега тога гнев се Његов не одврати,
него је рука Његова још подигнута.
- 26 И подигнуће заставу народима далеким,
и зазвиждаће им с краја земље;
и гле, они ће доћи одмах, брзо.
- 27 Неће бити међу њима уморног ни сусталог,
ни дремљивог ни сањивог,
никоме се неће распасати појас око њега,
нити ће се коме откинути ремен на обући.
- 28 Стреле ће им бити оштре,
и сви лукови њихови запети;
копита у коња њихових биће као кремен
и точкови њихови као вихор.
- 29 Рика ће им бити као у лава,
и рикаће као лавићи;
бучаће и уграбиће плен и однети га,
и неће бити никога да отме.
- 30 Бучаће над њим у то време као што море бучи.
Тада ће погледати на земљу,
а то мрак и страх,
и светлост ће се помрачити над погибљу
њиховом.

6

*Исаијино виђење славе Господње и позивање
да пророкује.*

¹ Године које умре цар Озија видех Господа где седи на престолу високом и издигнутом, и skut Му испуњаваше цркву.

² Серафими стајаху више Њега, сваки их имаше шест крила: двома заклањаше лице своје и двома заклањаше ноге своје, а двома летеше.

³ И викаху један другом говорећи:

Свет, свет, свет је Господ над војскама;
пуна је сва земља славе Његове.

⁴ И задрмаше се прагови на вратима од гласа којим викаху, и дом се напуни дима.

⁵ И рекох: Јао мени! Погибох, јер сам човек нечистих усана, и живим усред народа нечистих усана, јер Цара Господа над војскама видех својим очима.

⁶ А један од серафима долете к мени држећи у руци жив угљен, који узе с олтара клештима,

⁷ и дотаче се уста мојих, и рече: Ево, ово се дотаче уста твојих, и безакоње твоје узе се, и грех твој очисти се.

⁸ Потом чух глас Господњи где рече: Кога ћу послати? И ко ће нам ићи? А ја рекох: Ево мене, пошаљи мене.

⁹ А Он рече: Иди, и реци том народу:

Слушајте али нећете разумети,
гледајте али нећете познати.

¹⁰ Учини да одебља срце том народу
и уши да им отежају,
и очи им затвори,
да не виде очима својим
и ушима својим да не чују

и срцем својим да не разумеју
и не обратe се и не исцеле.

¹¹ А ја рекох:

Докле, Господе?

А Он рече:

Докле не опусте градови да буду без
становника
и куће да буду без људи,
и земља докле сасвим не опусти,

¹² И докле Господ оправи далеко људе
и буде сама пустош у земљи.

¹³ Али ће још бити у њој десетина,
па ће се и она затрти;

али као храст или брест,
којима и кад збаце лишће остаје стабло,
тако ће свето семе бити њено стабло.

7

Јерусалим у невољи због Сираца и Израиљаца. Утешно обрицање Емануила. Казна преко Асираца.

¹ У време Ахаза сина Јотама сина Озије цара Јудиног дође Ресин цар сирски и Факеј син Ремалијин цар Израилъев на Јерусалим да га бију, али га не моглоше узети.

² И дође глас дому Давидовом и рекоше: Сирија се сложи с Јефремом. А срце Ахазово и срце народа његовог устрепта као дрвеће у шуми од ветра.

³ Тада рече Господ Исаији: Изађи на сусрет Ахазу, ти и Сеар-јасув, син твој, крај јаза горњег језера, на пут код поља белъаревог.

⁴ И реци му: Чувај се и буди миран, не бој се и срце твоје нека се не плаши од два краја

ових главњи што се пуше, од распаљеног гнева
Ресиновог и сирског и сина Ремалијиног.

⁵ Што се Сирци и Јефрем и син Ремалијин
договорише на твоје зло говорећи:

⁶ Хајдемо на јудејску да јој досадимо и да
је освојимо и да поставимо у њој царем сина
Тавеиловог.

⁷ Зато овако вели Господ Бог:

Неће се то учинити,
неће бити.

⁸ Јер је глава Сирији Дамаск,
а Дамаску је глава Ресин;
и до шездесет и пет година сатрће се Јефрем
тако да више неће бити народ.

⁹ И глава је Јефрему Самарија,
а Самарији је глава син Ремалијин.
Ако не верујете, нећете се одржати.

¹⁰ И још рече Господ Ахазу говорећи:

¹¹ Ишти знак од Господа Бога свог, ишти оздо из
дубине или озго с висине.

¹² А Ахаз рече: Нећу искати, нити ћу кушати
Господа.

¹³ Тада рече Исаија: Слушајте сада, доме
Давидов; мало ли вам је што досађујете људима,
него досађујете и Богу мом?

¹⁴ Зато ће вам сам Господ дати знак; ето девојка
ће затруднети и родиће Сина, и наденуће Му име
Емануило.

¹⁵ Масло и мед јешће, док не научи одбацити зло
а изабрати добро.

¹⁶ Јер пре него научи дете одбацити зло а
изабрати добро, оставиће земљу, на коју се
гадиш, два цара њена.

17 Господ ће пустити на те и на народ твој и на дом оца твог дане, каквих није било откад се Јефрем одвоји од Јуде, преко цара асирског.

18 И тада ће Господ зазвиждати мувама које су на крај река мисирских, и пчелама које су у земљи асирској;

19 и доћи ће и нападаће све у пусте долине и у камене раселине и на све честе и на свако дрвце.

20 Тада ће Господ обријати бритвом закупљеном испреко реке, царем асирским, главу и длаке по ногама, и браду сву.

21 И тада ко сачува кравицу и две овце,

22 од мноштва млека што ће давати јешће масло; јер масло и мед јешће ко год остане у земљи.

23 И тада ће свако место где има хиљаду чокота за хиљаду сребрњака зарастати у чкаљ и трње.

24 Са стрелама и с луком ићи ће се онамо, јер ће сва земља бити чкаљ и трње.

25 А на све горе које су се копале мотиком, на њих неће доћи страх од чкаља и трња, него ће бити испуст воловима и газиће их овце.

8

Утеха верних у злим временима. Опомена да се верује у Бога живог.

1 И рече ми Господ: Узми књигу велику и напиши у њој писмом човечјим: Брз на плен, хитар на грабеж.

2 И узех верне сведоке, Урију свештеника и Захарију сина Јеверехијиног.

3 Потом приступих к пророчици, и она затрудне и роди сина. А Господ ми рече: Надени му име: Брз на плен, хитар на грабеж.

⁴ Јер пре него дете научи викати: Оче мој и мајко моја, однеће се благо дамаштанско и плен самаријски пред царем асирским.

⁵ И још ми рече Господ говорећи:

⁶ Што овај народ не мари за воду силоамску која тече тихо, и радује се Ресину и сину Ремалијином,

⁷ зато, ево, Господ ће навести на њих воду из реке силну и велику, цара асирског и сву славу његову, те ће изаћи из свих потока својих, и тећи ће поврх свих брегова својих,

⁸ и навалиће преко Јуде, плавиће и разливаће се и доћи до грла, и крила ће јој се раширити преко свеколике земље твоје, Емануило!

⁹ Здружујте се, народи, али ћете се потрти; чујте сви који сте у далекој земљи:

оружајте се, али ћете се потрти;

оружајте се, али ћете се потрти.

¹⁰ Договарајте се, договор ће вам се разбити: реците реч, неће бити од ње ништа, јер је с нама Бог.

¹¹ Јер ми овако рече Господ ухвативши ме за руку и опоменувши ме да не идем путем овог народа, говорећи:

¹² Не говорите „Буна” кад год овај народ каже „Буна”, и не бојте се чега се он боји, и не плашите се.

¹³ Господа над војскама светите; и Он нека вам је страх и бојазан.

¹⁴ И биће вам светиња, а камен за спотицање и стена за саблазан обема домовима Израилевим, замка и мрежа становницима јерусалимским.

¹⁵ И спотакнуће се многи и пашће и сатрће се, заплешће се и ухватиће се.

¹⁶ Свежи сведочанство, запечати закон мојим ученицима.

¹⁷ Чекаћу дакле Господа, који је сакрио лице своје од дома Јаковљевог, и уздаћу се у Њ.

¹⁸ Ево ја и деца коју ми је дао Господ јесмо знак и чудо Израилју од Господа над војскама, који настава на гори Сиону.

¹⁹ И ако вам кажу: Питајте враче и гатаре, који шапћу и мрмљају, реците: Не треба ли народ да пита Бога свог? Или ће питати мртве место живих?

²⁰ Закон и сведочанство тражите. Ако ли ко не говори тако, њему нема зоре.

²¹ И ходиће по земљи потуцајући се и гладујући; и кад буде гладан, љутиће се и псовати цара свог и Бога свог горе.

²² А кад погледа на земљу, а то невоља и мрак и тешка мука, и он загнан у таму.

9

Месијино рођење, име и царство. Суд Израилју.

¹ Али неће се онако замрачити притешњена земља као пре кад се дотаче земље Завулонове и земље Нефталимове, или као после кад досађиваше на путу к мору с оне стране Јордана Галилеји незнабожачкој.

² Народ који ходи у тами видеће видело велико, и онима који седе у земљи где је смртни сен засветлиће видело.

³ Умножио си народ,
а ниси му увеличао радости;
али ће се радовати пред Тобом
као што се радују о жетви,
као што се веселе кад деле плен.

- 4 Јер си сломио јарам у коме вуцијаше,
и штап којим га бијаху по плећима
и палицу насилника његовог
као у дан мадијански.
- 5 Јер ће обућа сваког ратника који се бије у граји
и одело у крв уваљано
изгорети и бити храна огњу.
- 6 Јер нам се роди Дете, Син нам се даде,
коме је власт на рамену,
и име ће Му бити:
Дивни, Саветник, Бог силни, Отац вечни, Кнез
мирни.
- 7 Без краја ће расти власт и мир
на престолу Давидовом и у царству његовом
да се уреди и утврди судом и правдом
од сада до века.
То ће учинити ревност Господа над војскама.
- 8 Господ посла реч Јакову,
и она паде у Израилју.
- 9 И знаће сав народ,
Јефрем и становници самаријски,
који охоло и поноситог срца говоре:
- 10 Падеше опеке, али ћемо ми зидати од тесаног
камена;
дудови су посечени, али ћемо их заменити
кедрима.
- 11 Али ће Господ подигнути противнике Ресинове
на њ,
и скупити непријатеље његове,
- 12 Сирце с истока и Филистеје са запада,
те ће ждрети Израилја на сва уста.
Код свега тога неће се одвратити гнев Његов,
него ће рука Његова још бити подигнута.
- 13 Јер се народ неће обратити к ономе ко га бије,

и неће тражити Господа над војскама.

14 Зато ће одсећи Господ Израилу главу и реп,
грану и ситу у један дан.

15 Старешина и угледан човек то је глава,
а пророк који учи лаж то је реп.

16 Јер који воде тај народ, они га заводе,
а које воде, они су пропали.

17 Зато се Господ неће радовати младићима
његовим,
и на сироте његове и на удовице његове неће
се смиловати,

јер су свиколики лицемери и зликовци,
и свака уста говоре неваљалство.

Код свега тога неће се одвратити гнев Његов,
него ће рука Његова још бити подигнута.

18 Јер ће се разгорети безбожност као огањ,
који сажеже чкаљ и трње,
па упали густу шуму,
те отиде у дим високо.

19 Од гнева Господа над војскама замрачиће се
земља
и народ ће бити као храна огњу,
нико неће пожалити брата свог.

20 И зграбиће с десне стране, па ће опет бити
гладан,
и јешће с леве стране, па се опет неће
наситити;
сваки ће јести месо од мишице своје,

21 Манасија Јефрема, и Јефрем Манасију,
а обојица ће се сложити на Јуду.

Код свега тога неће се одвратити гнев Његов,
него ће рука Његова још бити подигнута.

10

Казна неправедних судија. Асирова обест и понижење. Остатак се у Израилу обраћа Богу.

¹ Тешко онима који постављају законе неправедне
и који пишу неправду,

² Да одбију од суда убоге,
и да отимају правицу сиромасима народа мог,
да би им плен биле удовице
и сироте грабеж.

³ А шта ћете чинити у дан похођења и погибли
која ће доћи издалека?

Коме ћете прибећи за помоћ?

Где ли ћете оставити славу своју?

⁴ Да се не би унизила међу робље
и међу побијене пала?

Код свега тога неће се одвратити гнев Његов,
него ће рука Његова још бити подигнута.

⁵ Тешко Асиру, шиби гнева мог,
ако и јесте палица у руци његовој моја јарост.

⁶ На народ лицемерни послаћу га,
и заповедићу му за народ на који се гневим,
да плени и отима,
и да га изгази као блато на улицама.

⁷ Али он неће тако мислити
и срце његово неће тако судити,
него му је у срцу да затре
и истреби многе народе.

⁸ Јер ће рећи:

Кнезови моји нису ли сви цареви?

⁹ Није ли Халан као Хархемис?

Није ли Емат као Арфад?

Није ли Самарија као Дамаск?

¹⁰ Како је рука моја нашла царства лажних богова,

којих ликови беху јачи од јерусалимских и самаријских,

11 Нећу ли учинити Јерусалиму
и његовим лажним боговима
онако како сам учинио Самарији
и њеним лажним боговима?

12 Али кад сврши Господ све дело своје на
гори сионској и у Јерусалиму, тада ћу обићи плод
охолог срца цара асирског и славу поноситих очију
његових.

13 Јер рече:

Крепошћу руке своје учиних
и мудрошћу својом, јер сам разуман;
и преместих међе народима
и благо њихово заплених
и као јунак оборих становнике.

14 И рука моја нађе као гнездо богатство у народа,
и како се купе јаја остављена тако покупих сву
земљу,
и не би никога да махне крилом
или да отвори уста и писне.

15 Хоће ли се секира величати над оним који њом
сече?
Хоће ли се пила разметати над оним који њом
ради?

Као да би прут махао оним који га дигне,
као да би се хвалио штап да није од дрвета.

16 Зато ће Господ, Господ над војскама, пустити на
претиле његове мршу,
и славу ће његову потпалити да гори као огањ.

17 Јер ће видело Израилјево бити огањ,
и Светац ће његов бити пламен,

и упалиће и сажећи трње његово и чкаљ његов у један дан.

18 И красоту шуме његове и њиве његове, од душе до тела, уништиће, и биће као бегунац кад изнемогне.

19 И шта остане дрвета шуме његове, биће мало, да би их дете могло пописати.

20 И у то време остатак Израиљев и који се избаве у дому Јаковљевом неће се више ослањати на оног ко их бије, него ће се ослањати на Господа Свеца Израиљевог истином.

21 Остатак ће се обратити, остатак Јаковљев, к Богу силном.

22 Јер ако буде народа твог, Израиљу, као песка морског, остатак ће се његов обратити. Погибао је одређена, разлиће се правда.

23 Јер ће Господ, Господ над војскама, извршити погибао одређену у свој земљи.

24 Зато овако вели Господ, Господ над војскама: Не бој се Асирца, народе мој, који наставаш на гори Сиону; прутом ће те ударити и штап свој подигнуће на те као у Мисиру.

25 Јер још мало, и гнев ће престати; тада ће се јарост моја обратити на њихову погибао.

26 Јер ће подигнути на њ Господ над војскама бич, те ће бити као расап мадијански код камена Орива и као штап његов на мору, и подигнуће га као у Мисиру.

27 И тада ће се скинути бремене његово с рамена твог и јарам његов с врата твог, и изломиће се јарам од помазања.

28 Дође у Ајат, прође у Мигрон,

- у Михмасу распрти пртљаг свој.
- 29 Пођоше кланцем, у Гаваји заноћише,
препаде се Рама, Гаваја Саулова побеже.
- 30 Вичи гласно, кћери Галимова;
нек се чује у Лаис, јадни Анатоте!
- 31 Мадмина побеже,
становници гевимски утекоше.
- 32 Још један дан, па ће стајати у Нову,
махнуће руком својом на гору кћери сионске,
на хум јерусалимски.
- 33 Гле, Господ, Господ над војскама, окресаће
силом гране;
шта је високо посећи ће, и шта је уздигнуто
снизитиће.
- 34 И густу ће шуму исећи секиром,
и Ливан ће пасти од Силнога.

11

*Месија и његово царство мира. Спасење
расутих синова народних.*

- 1 Али ће изаћи шибљика из стабла Јесејевог,
и изданак из корена његовог изникнуће.
- 2 И на Њему ће почивати Дух Господњи,
дух мудрости и разума,
дух савета и силе,
дух знања и страха Господњег.
- 3 И мирисање ће Му бити у страху Господњем,
а неће судити по виђењу својих очију,
нити ће по чувењу својих ушију карати.
- 4 Него ће по правди судити сиромасима
и по правници карати кротке у земљи,
и удариће земљу прутом уста својих,
и духом усана својих убиће безбожника.

- 5 И правда ће Му бити појас по бедрима,
и истина појас по боцима.
- 6 И вук ће боравити с јагњетом,
и рис ће лежати с јаретом,
теле и лавић и угојено живинче биће заједно,
и мало дете водиће их.
- 7 И крава и медведица заједно ће пасти,
млад њихова лежаће заједно,
и лав ће јести сламу као во.
- 8 И дете које сиса играће се над рупом аспидином,
и дете одбијено од сисе завлачиће руку своју
у рупу змије василинске.
- 9 Неће удити ни потирати на свој светој гори мојој,
јер ће земља бити пуна познања Господњег
као море воде што је пуно.
- 10 И у то ће време за корен Јесејев, који ће
бити застава народима, распитивати народи, и
почивалиште Његово биће славно.
- 11 И тада ће Господ опет подигнути руку своју
да задобије остатак народа свог, шта остане од
асирске и од Мисира и од Патроса и од етиопске
и од Елама и од Сенара и од Емата и од острва
морских.
- 12 И подигнуће заставу народима
и прогнане Израилеве и расејане Јудине
сбраће с четири краја земље,
- 13 И нестаће зависти Јефремове,
и непријатељи Јудини истребиће се;
Јефрем неће завидети Јуди,
а Јуда неће злобити Јефрему.
- 14 Него ће сложено летети на плећа Филистејима к
западу;

заједно ће пленити народе источне;
на Едомце и Моавце дигнуће руке своје,
и синови Амонови биће им покорни.
15 И Господ ће пресушити залив мора мисирског,
и махнуће руком својом сврх реке
са силним ветром својим,
и удариће је по седам кракова
да се може прелазити у обући.
16 И биће пут остатку народа његовог,
што остане од Асирске,
као што је био Израилју
кад изађе из земље мисирске.

12

Захвална песма спасених.

- 1** И рећи ћеш у оно време:
Хвалим Те, Господе, јер си се био разгневио
на ме,
па се одвратио гнев Твој, и утешио си ме.
- 2** Гле, Бог је спасење моје,
уздаћу се и нећу се бојати,
јер ми је сила и песма Господ Бог,
Он ми би Спаситељ.
- 3** С радошћу ћете црпсти воду из извора овог
спасења.
- 4** И тада ћете рећи:
- Хвалите Господа,
гласите име Његово,
јављајте по народима дела Његова,
напомињите да је високо име Његово.
- 5** Појте Господу,

јер учини велике ствари,
нека се зна по свој земљи.

- ⁶ Кликуј и певај,
која седиш у Сиону,
јер је Светац Израилљев велик посред вас.

13

Прорицање да ће Миди разорити Вавилон.

- ¹ Бреме Вавилону, које виде Исаија син Амосов.
- ² На гори високој подигните заставу,
вичите им гласно, машите руком,
нека уђу на врата кнежевска.
- ³ Ја сам заповедио изабранима својим
и дозвоао сам јунаке своје
да изврше гнев мој
који се радују с величине моје.
- ⁴ Вика стоји људства на горама као да је велик
народ,
вика и врева царства скупљених народа;
Господ над војскама прегледа војску убојиту.
- ⁵ Долазе из далеке земље,
с краја небеса,
Господ и оруђа срдње Његове,
да затре сву земљу.
- ⁶ Ридајте, јер је близу дан Господњи;
доћи ће као пустош од Свемогућег.
- ⁷ Зато ће свака рука клонути,
и свако срце човечје растопити се.
- ⁸ И они ће се смести,
муке и болови спопашће их,
мучиће се као породилља,

препашће се један од другог,
лица ће им бити као пламен.

- ⁹ Ево, иде дан Господњи
љути с гневом и јарошћу
да обрати земљу у пустош,
и грешнике да истреби из ње.
- ¹⁰ Јер звезде небеске и прилике небеске неће
пустити светлост своју,
сунце ће помрчати о рађању свом,
и месец неће пустити светлост своју.
- ¹¹ И походићу васиљену за злоћу,
и безбожнике за безакоње;
и укинућу разметање охолих,
и понос силних оборићу.
- ¹² Учинићу да ће човек више вредети него злато
чисто,
више него злато офирско.
- ¹³ Зато ћу затрести небо,
и земља ће се покренути са свог места
од јарости Господа над војскама
и у дан кад се распали гнев Његов.
- ¹⁴ И биће као срна поплашена
и као стадо које нико не сабира;
свако ће гледати за својим народом,
и свако ће бежати у своју земљу.
- ¹⁵ Ко се год нађе, биће прободен,
и који се год скупе, погинуће од мача.
- ¹⁶ И децу ћу им размрскати на њихове очи,
куће ћу им опленити
и жене ћу им срамотити.
- ¹⁷ Ево, ја ћу подигнути на њих Миде,
који неће марити за сребро,
нити ће злато искати.

- 18 Него ће из лукова децу убијати,
ни на плод у утроби неће се смиловати,
нити ће децу жалити око њихово.
- 19 И Вавилон, урес царствима и дика слави
халдејској,
биће као Содом и Гомор кад их Бог затре.
- 20 Неће се у њему живети
нити ће се ко населити од колена до колена,
нити ће Арапин разапети у њему шатор,
нити ће пастири почивати онуда.
- 21 Него ће почивати онде дивље звери,
и куће ће њихове бити пуне великих змија,
и онде ће наставати сове,
и авети ће скакати онуда.
- 22 И довикиваће се буљине у пустим кућама
и змајеви у дворовима веселим.
- А доћи ће његово време, и близу је,
и дани његови неће се протегнути.

14

*Ослобођење Израилља и победна песма због
погибљи цара вавилонског. Пропаст Асираца и
Филистеја.*

¹ Јер ће се смиловати Господ на Јакова, и опет
ће изабрати Израилља, и наместиће их у земљи
њиховој, и прилепиће се к њима дошљаци и
придружиће се дому Јаковљевом.

² Јер ће их узети народи и одвести на место
њихово, и наследиће их Израилљци у земљи
Господњој да им буду слуге и слушкиње, и
заробиће оне који их беху заробили, и биће
господари својим насилницима.

³ И кад те смири Господ од труда твог и муке и од љутог ропства у коме си робовао,

⁴ тада ћеш изводити ову причу о цару вавилонском и рећи ћеш:

Како нестa настојника,
нестa данка?

⁵ Сломи Господ штап безбожницима,
палицу владаоцима,

⁶ Која је љуто била народе без престанка,
и гневно владала над народима,
и гонила немилице.

⁷ Сва земља почива и мирна је;
певају гласно.

⁸ Веселе се с тебе и јеле и кедри ливански
говорећи:
Откако си пао, не долази нико да нас сече.

⁹ Пакао доле усколеба се тебе ради
да те сретне кад дођеш,
пробуди ти мртваце и све кнезове земаљске,
диже с престола њихових све царе
народне.

¹⁰ Сви ће проговорити и рећи теби:
И ти ли си изнемогао као ми?
Изједначио се с нама?

¹¹ Спусти се у пакао понос твој,
звекa псалтира твојих;
прострти су пода те мољци,
а црви су ти покривач.

¹² Како паде с неба,
звездо данице, кћери зорина?
Како се обори на земљу
који си газио народе?

¹³ А говорио си у срцу свом:

Изаћи ћу на небо,
више звезда Божјих подигнућу престо свој,
и сешћу на гори зборној на страни северној;

14 Изаћи ћу у висине над облаке,
изједначићу се с Вишњим.

15 А ти се у пакао сврже,
у дубину гробну.

16 Који те виде погледаће на те,
и гледаће те говорећи:

То ли је онај који је тресао земљу,
који је дрмао царства,

17 Који је васиљену обраћао у пустињу,
и градове њене раскопавао?

Робље своје није отпуштао кући?

18 Сви цареви народни,
свиколики, леже славно,
сваки у својој кући.

19 А ти се избаци из гроба свог,
као гадна грана,

као хаљина побијених,
мачем пободених,

који силазе у јаму камену,
као погажен стрв.

20 Нећеш се здружити с њима погребом,
јер си земљу своју затро,
народ си свој убио;

неће се спомињати семе зликовачко док је века.

21 Приправите покољ синовима његовим
за безакоње отаца њихових

да се не подигну
и не наследе земљу
и не напуне васиљену градовима.

22 Јер ћу устати на њих, говори Господ над војскама, и затрћу име Вавилону и остатак, и сина и унука, говори Господ.

23 И начинићу од њега стан ћуковима и језера водена, и омешћу га метлом погибли, говори Господ над војскама.

24 Закле се Господ над војскама говорећи:
Доиста, биће како сам смислио,
и како сам наумио извршиће се.

25 Потрћу Асирца у земљи својој,
на горама својим изгазићу га;
тада ће се скинути с њих јарам његов,
и бреме његово с плећа њихових скинуће се.

26 То је намишљено свој земљи,
и то је рука подигнута на све народе.

27 Јер је Господ над војскама наумио,
ко ће разбити?
И Његову руку подигнуту
ко ће одвратити?

28 Године које умре цар Ахаз би објављено ово
бреме:

29 Немој се радовати, земљо филистејска
сваколика,
што се сломи прут оног који те је био;
јер ће из корена змијског никнути змија
василинска,
и плод ће му бити змај огњени крилати.

30 И првенци сиромашки нахраниће се,
и убоги ће почивати без страха;
а твој ћу корен уморити глађу,
и остатак твој он ће побити.

31 Ридајте, врата;
вичи, граде;
растопила си се, сва земљо филистејска,
јер са севера иде дим
и нико се неће осамити у зборовима његовим.

32 И шта ће се одговорити посланицима
народним?
Да је Господ основао Сион
и да ће у њ утецати невољници народа
Његовог.

15

Прорицање о пропасти Моава.

¹ Бреме Моаву.

Да, обноћ се раскопа Ар моавски
и пропаде;
да, обноћ се раскопа Кир моавски
и пропаде.

² Отиде у дом и у Девон,
на висине, да плаче:
Моав ће ридати за Невоном и за Медевом,
све ће му главе бити ћелаве,
свака брада оскубена.

³ По улицама ће његовим припасивати кострет,
на крововима његовим и на улицама његовим
све ће ридати сузе лијући.

⁴ И викаће Есевон и Елеала,
до Јасе чуће им се глас;
и војници ће моавски викати,
душа ће се у сваком узмучити.

⁵ Срце моје вапије за Моавом;
бегунци његови побегоше дори до Сигора
као јуница трећакиња;

- јер ће се ићи уз брдо луитско плачући,
и путем оронајимским разлегаће се јавк.
- ⁶ Јер ће нестати вода нимримских,
јер ће посахнути биље, нестаће траве,
зелени неће бити.
- ⁷ И зато што су остављали и што су чували
однеће се на поток арапски.
- ⁸ Јер ће вика ићи око међа моавских,
до Еглаима јавк њихов,
и до Вир-Елима јавк њихов.
- ⁹ Јер ће се вода димонска напунити крви;
и још ћу дометнути Димону,
на бегунце моавске и на остатак земаљски
послаћу лавове.

16

Наставак прорицања о пропасти Моава.

- ¹ Шаљите јагањце господару земаљском,
од Селе до пустиње,
ка гори кћери сионске.
- ² Јер ће бити кћери моавске на бродовима
арнонским
као птица која лута, отерана с гнезда.
- ³ Учини веће, народе,
начини сен у подне као ноћ,
заклони изагнане,
немој издати бегунце.
- ⁴ Нека код тебе бораве изгнани моји, Моаве;
буди им заклон од пустошника;
јер ће нестати насилника,
престаће пустошење,
истребиће се са земље који газе друге.
- ⁵ И утврдиће се престо милошћу,

и на њему ће седети једнако у шатору
Давидовом
који ће судити и тражити што је право
и бити брз да чини правду.

⁶ Чусмо за охолост Моава врло поноситог,
за понос његов и охолост и обест његову;
лажи његове неће бити тврде.

⁷ Зато ће ридати Моавац над Моавцем, сви ће
ридати;
над темељима кир-аресетским уздисаћете јер
су разваљени.

⁸ И поља есевонска посушише се
и чокот сивамски;
господа народна потрше красне лозе његове,
које досезаху до Јазира
и вијаху се по пустињи;
одводе његове пружаху се
и прелажаху преко мора.

⁹ Зато ћу плакати плачем јазирским за чокотом
сивамским;
заливаћу те сузама својим, Есевоне и Елеало,
јер песма о летини твојој и о жетви твојој паде.

¹⁰ И нешта радости и весеља с поља родног,
у виноградима се не пева ни подвикује,
вина у кацама не гази газилац;
учиних крај песмама.

¹¹ Зато утроба моја јечи као гусле за Моавом,
и срце моје за Кир-Ересом.

¹² И кад се види да се уморио Моав на висини
својој, ући ће у светињу своју да се помоли; али
ништа неће свршити.

¹³ Ово је реч што рече Господ за Моава давно.

¹⁴ А сада вели Господ говорећи: До три године, као што су године најамничке, олошаће слава Моавова са свим мноштвом његовим, и шта остане биће врло мало и нејако.

17

Прорицање о пропасти Дамаска и Израилђа.

¹ Бреме Дамаску.

Гле, Дамаск ће се укинути да не буде више град, него ће бити гомила развалина.

² Градови ароирски биће остављени, биће за стада, те ће у њима почивати, и нико их неће плашити.

³ Нестаће градова Јефремових и царства у Дамаску и остатку сирском, биће као слава синова Израилђевих, вели Господ над војскама.

⁴ И у тај ће дан истанчати слава Јаковљева, и дебело тело његово омршаће.

⁵ Јер ће бити као кад жетелац сабира жито и руком жање класје, и биће као кад се купи класје у долини рафајској.

⁶ Али ће се оставити у њој пабирци као кад се отресе маслина, па две три остану у врху, и четири пет на родним гранама, вели Господ Бог Израилђев.

⁷ У то ће време човек погледати на Творца свог, и очи његове гледаће на Свеца Израилђевог;

⁸ а неће погледати на олтаре, дело руку својих,
нити ће гледати на оно што су начинили прсти
његови, ни на лугове ни на ликове сунчане.

⁹ У то ће време тврди градови његови бити као
остављен грм и огранак, јер ће се оставити ради
синова Израилљевих, и биће пустош.

¹⁰ Јер си заборавио Бога спасења свог,
и ниси се сећао Стене силе своје;
зато сади красне садове
и лозу страну пресађуј;

¹¹ Дању ради да узрасте шта посадиш,
и јутром гледај да ти семе никне;
али кад дође до брања разграбиће се,
и остаће ти љута жалост.

¹² Тешко мноштву великих народа,
што буче као што буче мора,
и узаврелим народима,
којих стоји врева као силних вода;

¹³ Врева стоји народа као великих вода;
али ће повикати на њих,
и они ће побећи далеко,
и биће гоњени као плева по брдима од ветра
и као прах од вихора.

¹⁴ Увече ето страха,
и пре него сване нема никога.
То је део оних који нас газе,
и наследство оних који отимају од нас.

18

Етиопска земља прославља Господа.

¹ Тешко земљи која сен чини крилима
с оне стране река етиопских;

² Која шаље посланике преко мора,
у лађама од сите по водама,
говорећи: Идите, брзи гласници,
к народу расејаном и оплењеном,
к народу страшном откако је досад,
к народу размереном и погаженом,
коме земљу разносе реке.

³ Сви који живите на свету
и станујете на земљи,
кад се дигне застава на горама, гледајте,
и кад затруби труба, слушајте.

⁴ Јер овако ми рече Господ:
Умирићу се и гледаћу из стана свог,
као врућина која суши после дажда
и као росан облак о врућини жетвеној.

⁵ Јер пре бербе, кад напупе пупци
и од цвета постане грозд и стане зрети,
окресаће одводе српом,
и узеће лозу и одсећи.

⁶ Све ће се оставити птицама горским
и зверима земаљским;
и птице ће летовати на њима,
а свакојаке звери земаљске зимоваће.

⁷ Тада ће се донети дар Господу над војскама

од народа расејаног и оплењеног,
од народа страшног откако је досад,
од народа размереног и погаженог,
коме земљу разносе реке,

к месту имена Господа над војскама, ка гори
сионској.

19

Прорицање о пропасти Мисира. Мисир се удружује са Асиром и Израиљем да служи Господу.

¹ Бреме Мисиру.

Гле, Господ седећи на облаку лаком доћи ће у Мисир;

и затрешће се од Њега идоли мисирски,
и срце ће се растопити у Мисирцима.

² И раздражићу Мисирце једне на друге,
те ће војевати брат на брата
и пријатељ на пријатеља,
град на град,
царство на царство.

³ И нестаће духа Мисиру,
и намеру његову разбићу;
тада ће питати своје идоле
и опсенаре и враче и гатаре.

⁴ И предаћу Мисирце у руке жестоким
господарима,
и љут ће цар владати њима,
вели Господ, Господ над војскама.

⁵ И нестаће воде из мора,
и река ће пресахнути и засушити се.

⁶ И реке ће отећи,
опашће и пресахнути потоци мисирски,
трска и сита посушиће се.

⁷ Трава крај потока, на ушћу потока,
и сви усеви крај потока
посахнуће и нестаће их и пропашће.

⁸ И тужиће рибари
и биће сетни сви који бацају удицу,

- и који разапињу мрежу по водама забринуће се.
- ⁹ И стидеће се који раде од танког лана,
и који ткају танко бело платно.
- ¹⁰ И насипи ће му се развалити,
и који заграђују рибњаке,
сви ће бити жалосног срца.
- ¹¹ Доиста, кнезови су соански безумни,
и савет мудрих саветника Фараонових луд је.
Како можете говорити Фараону:
Ја сам син мудрих, син старих царева?
- ¹² Где су? Где су мудраци твоји?
Нека ти кажу ако знају
шта је наумио за Мисир Господ над војскама.
- ¹³ Полудеше кнезови соански;
преварише се кнезови нофски;
преластише Мисир главе племена његових.
- ¹⁴ Господ је излио међу њих дух преваран,
те учинише да посрће Мисир у свим
словима
као што посрће пијан човек бљујући.
- ¹⁵ И неће бити дела у Мисиру
што би учинила глава или реп,
грана или сита.
- ¹⁶ Тада ће бити Мисирци као жене; бојаће се и
дрхтати од руке Господа над војскама кад замахне
на њих.
- ¹⁷ И земља ће Јудина бити страх Мисиру; ко је се
год опомене, препашће се ради намере Господа
над војскама што је наумио супрот њему.
- ¹⁸ У то ће време бити пет градова у земљи
мисирској који ће говорити језиком хананским и

заклињати се Господом над војскама; један ће се звати град Ахерес.

¹⁹ У то ће време бити олтар Господњи усред земље мисирске, и споменик Господњи на међи њеној;

²⁰ и биће знак и сведочанство Господу над војскама, у земљи мисирској. Кад стану викати ка Господу на насилнике, Он ће им послати спаситеља и кнеза и избавиће их.

²¹ И биће познат Господ Мисирцима, и познаће Мисирци Господа у то време, и служиће Му жртвама и даровима, и заветоваће завете Господу, и извршаваће.

²² Тако ће Господ ударити Мисир, и ударивши исцелиће, јер ће се обратити ка Господу, умолиће Му се, и исцелиће их.

²³ У то ће време бити пут из Мисира у Асирску, и Асирац ће ићи у Мисир и Мисирац у Асирску, и служиће Господу Мисирци с Асирцима.

²⁴ У то ће време Израилъ бити трећи с Мисирцима и Асирцима, и биће благослов посред земље.

²⁵ Јер ће их благословити Господ над војскама говорећи: Да је благословен мој народ мисирски и асирски, дело руку мојих, и наследство моје, Израилъ.

20

Прорицање о победама Асираца над Мисиром и Етиопијом.

¹ Године које дође Тартан на Азот, кад га посла Саргон цар асирски, те би Азот и узе га,

² у то време рече Господ преко Исаије сина Амосовог говорећи: Иди, скини кострет са себе,

и изуј обућу с ногу својих. И учини тако и иђаше го и бос.

³ Тада рече Господ: Како иде слуга мој Исаија го и бос за знак и чудо шта ће бити до три године Мисиру и етиопској,

⁴ тако ће одвести цар асирски у ропство Мисирце, и Етиопљане у сужањство, децу и старце, голе и босе и голих задњица, на срамоту Мисирцима.

⁵ И препашће се и посрамиће се од етиопске, узданице своје, и од Мисира, поноса свог.

⁶ И рећи ће тада који живе на овом острву: Гле, то је узданица наша, ка којој притецасмо за помоћ да се сачувамо од цара асирског; како ћемо се избавити?

21

Прорицање о пропасти Вавилона, Думе (Едома) и Арапске.

¹ Бреме пустињи на мору.

Као вихори који пролазе на југ,
тако ће доћи из пустиње,
из земље страшне.

² Љута утвара јави ми се.
Неверник неверу чини,
пустошник пустоши;
ходи, Еламе; опколи, Мидијо!
Свему уздисању учинићу крај.

³ Зато су бедра моја пуна бола;
муке ме обузеше
као кад се мучи породилја;
згурих се чујући,
препадох се видећи.

⁴ Срце ми се смете,

гроза ме подузе;
ноћ милина мојих претвори ми се у страх.

⁵ Постави сто,
стражар нека стражи;

једи, пиј;
устајте кнезови, мажите штитове.

⁶ Јер овако ми рече Господ:
Иди, постави стражара да ти јави шта види.

⁷ И виде кола, и два реда коњика;
кола с магарцима и кола с камилама;
и пажаше добро великом пажњом.

⁸ И повика као лав:
Господару, ја стојим једнако на стражи дању,
и стојим на стражи по сву ноћ.

⁹ И ево дођоше на колима људи,
у два реда коњици.

Тада повика и рече:
Паде, паде Вавилон,
и сви резани ликови богова његових разбише
се о земљу.

¹⁰ Вршају мој, и пшенице гумна мог!
Шта чух од Господа над војскама, Бога
Израиљевог,
јавих вам.

¹¹ Бреме Думи.

Виче к мени неко са Сира:
Стражару! Шта би ноћас?
Стражару! Шта би ноћас?

¹² Стражар рече:
Доћи ће јутро, али и ноћ;
ако ћете тражити, тражите,
вратите се, дођите.

13 Бреме арапској.

По шумама у арапској ноћиваћете,
путници дедански!

14 Изнесите воде пред жедне,
који живе у земљи Теми,
сретните с хлебом бегунца.

15 Јер ће бежати од мача, од мача голог,
од лука запетог
и од жестоког боја.

16 Јер овако ми рече Господ: За годину, као што
је година најамничка, нестаће све славе кидарске.

17 И што остане храбрих стрелаца синова
кидарских, биће мало; јер Господ Бог Израилљев
рече.

22

*Јерусалим опкољен.
Елијаким на власти.*

Сомна свргнут.

1 Бреме долини виђења.

Шта ти је те си сва изашла на кровове?

2 Граде пуни вике и вреве,
граде весели!

Твоји побијени нису побијени мачем
нити погибоше у боју.

3 Главари твоји узмакоше свиколики,
повезаше их стрелци;
шта се год нађе твојих, сви су повезани,
ако и побегоше далеко.

4 Зато рекох:

Прођите ме се, да плачем горко;

не трудите се да ме тешите за погибљу кћери
народа мог.

⁵ Јер је ово дан муке и потирања и сметње
од Господа, Господа над војскама,
у долини виђења;
обалиће зид,
и вика ће бити до горе.

⁶ И Елам узе Тул,
с колима људи и с коњицима,
и Кир истаче штит.

⁷ И красне долине твоје напунише се кола,
и коњици се наместише пред вратима.

⁸ И одастрe се застирач Јудин;

и погледао си у то време на оружје у кући
шумској.

⁹ И видесте да је много пролома на граду
Давидовом, и сабрасте воду у доњем језеру.

¹⁰ И избројасте куће јерусалимске, и развалисте
куће да утврдите зид.

¹¹ И начинисте јаз међу два зида за воду из
старог језера; али не погледасте на Оног који је то
учинио и не обазресте се на Оног који је то одавно
спремио.

¹² И зва вас Господ над војскама у онај дан
да плачете и ридате
и да скубете косе и припашете кострет;

¹³ А гле, радост и весеље,
убијају говеда, кољу овце,
једу месо и пију вино
говорећи:

Једимо и пијмо,
јер ћемо сутра умрети.

14 Али Господ над војскама јави ми:

Неће вам се опростити ово безакоње до смрти,
вели Господ, Господ над војскама.

15 Овако вели Господ, Господ над војскама: Иди к оном ризничару, к Сомни, управитељу дворском,

16 и реци му: Шта ћеш ти ту? И ко ти је ту, те си ту истесао себи гроб? Истесао си себи гроб на високом месту и спремио си себи стан у камену.

17 Ево, човече, Господ ће те бацити далеко и затрпаће те.

18 Завитлаће те и хитити као лопту у земљу пространу; онде ћеш умрети и онде ће бити кола славе твоје, срамото дому господара свог;

19 и сврћи ћу те с места твог, и истераћу те из службе твоје.

20 И у то време позваћу слугу свог Елијакима сина Хелкијиног;

21 и обући ћу му твоју хаљину, и твојим ћу га појасом опасати, и твоју ћу му власт дати у руку, и биће отац Јерусалимљанима и дому Јудином.

22 И метнућу му кључ од дома Давидовог на раме: кад он отвори, неће нико затворити, и кад он затвори, неће нико отворити.

23 И као клин углавићу га на тврдом месту, и биће престо славе дому оца свог;

24 и о њему ће се вешати сва слава дома оца његовог, синова и унука, свакојаки судови, и најмањи, и чаше и мехови.

25 У то време, вели Господ над војскама, помериће се клин углављен на тврдом месту, и извадиће се и пашће, и тежа што је на њему пропаће; јер Господ рече.

23

Разорење и обновљење Тира у славу Божију.

¹ Бреме Тиру.

Ридајте лађе тарсиске,
јер је раскопан, да нема куће нити ко долази.
Из земље китимске јави им се.

² Умукните који живите на острву,
које трговци сидонски поморци пунише.

³ И доходи му беху по великим водама
семе сиорско, жетва с реке,
и беше трг народима.

⁴ Стиди се, Сидоне, јер говори море,
сила морска вели:

Не мучим се порођајем, не рађам,
не одгајам момке, не подижем девојке.

⁵ Као што се ожалостише кад чуше за Мисир,
тако ће се ожалостити кад чују за Тир.

⁶ Идите у Тарсис,
ридајте острвљани!

⁷ Је ли то ваш весели град,
чија је старина од давнина?

Његове ће га ноге занети далеко у туђинство.

⁸ Ко је то смислио на Тир,
који раздаваше венце,
чији трговци беху кнезови,
и прекупци славни на земљи?

⁹ Господ је над војскама то смислио,
да осрамоти понос сваке славе
и да поништи све славне на земљи.

¹⁰ Пређи преко земље своје као поток, кћери
тарсиска;
нема више појаса.

¹¹ Руку своју подиже на море, задрма царства;

Господ је заповедио за Ханан да се раскопају градови његови.

12 И вели:

Нећеш се више веселити, осрамоћена девојко, кћери сидонска.

Устани, иди у Китим, ни онде нећеш имати мира.

13 Ето земље халдејске; тог народа није било; Асур је основа за оне који живеху у пустињама, подиглоше куле у њој, поградише дворове; и обрати се у развалине.

14 Ридајте лађе тарсиске,
јер је раскопан ваш град.

15 И тада ће Тир бити заробљен седамдесет година, за век једног цара, а после седамдесет година певаће се Тиру као курви:

16 Узми гусле, иди по граду, заборављена курво;
добро ударај, певај и попевај,
еда би те се опет опоменули.

17 Јер после седамдесет година Господ ће походити Тир, а он ће се вратити на курварску заслугу своју, и курваће се са свим царствима на земљи.

18 Али ће трговина његова и заслуга његова бити посвећена Господу, неће се остављати ни чувати, него ће трговина његова бити онима који настављају пред Господом да једу до ситости и имају одело добро.

24

*Божији суд земљи. Будуће откривење славе
Божије на гори Сиону.*

¹ Гле, Господ ће испразнити земљу и опустети је,
преврнуће је и расејаће становнике њене.

² И биће свештеник као народ,
господар као слуга,
госпођа као слушкиња,
продавац као купац,
који даје у зајам као који узима у зајам,
који узима добит као који даје.

³ Сасвим ће се испразнити земља,
и сасвим ће се опленити.
Јер Господ рече ову реч.

⁴ Тужиће земља и опасти,
изнемоћи ће васиљена и опасти;
изнемоћи ће главари народа земаљског.

⁵ Јер се земља оскврни под становницима својим,
јер преступише законе,
изменише уредбе,
раскидоше завет вечни.

⁶ Зато ће проклетство прождрети земљу,
и затрће се становници њени;
зато ће изгорети становници земаљски,
и мало ће људи остати.

⁷ Тужиће вино, увенуће лоза винова,
уздисаће сви који су веселог срца.

⁸ Престаће весеље уз бубње,
нестаће граја оних који се веселе,
престаће весеље уз гусле.

⁹ Неће пити вино уз песме,
огорчаће силовито пиће онима који га пију.

¹⁰ Разбиће се пусти град,

- затворене ће бити све куће да нико не улази.
- 11 Тужњава ће бити по улицама ради вина,
проћи ће свако весеље,
отићи ће радост земаљска.
- 12 Пустош ће остати у граду,
и врата ће се развалити.
- 13 Јер ће бити у земљи и у народима као кад се
оберу маслине,
и као кад се паљеткује после бербе.
- 14 Ови ће подигнути глас свој и певаће,
ради величанства Господњег подвизиваће од
мора.
- 15 Зато славите Господа у долинама,
на острвима морским име Господа Бога
Израиљевог.
- 16 С краја земље чусмо песме у славу Праведном;
али рекох: Олошах! Олошах! Тешко мени!
Неверници неверу чине,
баш неверници неверу чине.
- 17 Страхота и јама и замка пред тобом је,
становниче земаљски!
- 18 И ко утече чувши за страхоту, пашће у јаму;
а ко изађе из јаме, ухватиће се у замку;
јер ће се уставе на висини отворити
и затрешће се темељи земље.
- 19 Сва ће се земља разбити,
сва ће се земља распасти,
сва ће се земља усколебати.
- 20 Сва ће се земља љуљати као пијан човек,
и преместиће се као колиба,
јер ће јој отежати безакоње њено,
те ће пасти и неће више устати.

- 21 И у то ће време походити Господ на висини
војску високу
и на земљи све цареве земаљске.
- 22 И скупиће се као што се скупљају сужњи у јаму,
и биће затворени у тамницу,
и после много времена биће похођени.
- 23 И посрамиће се месец
и сунце ће се застидети
кад Господ над војскама стане царовати на гори
Сиону и у Јерусалиму,
и пред старешинама својим прослави се.

25

*Слављење Господа. Гозба народа на гори
Сиону.*

- 1 Господе, Ти си Бог мој,
узвишаваћу Те, славићу име Твоје,
јер си учинио чудеса;
намере Твоје од старине вера су и истина.
- 2 Јер си од града начинио гомилу,
и од тврдог града зидине;
од града двор за странце,
довека се неће саградити.
- 3 Зато ће Те славити народ силан,
град страшних народа бојаће Те се.
- 4 Јер си био крепост убогом,
крепост сиромашу у невољи његовој,
уточиште од поплаве,
заклон од жеге,
јер је гнев насилнички као поплава која
обаљује зид.
- 5 Вреву иностранаца прекинуо си
као припеку на сувом месту;
као припека сеном од облака,
тако се певање насилника прекиде.

- 6 И Господ ће над војскама учинити свим народима
на овој гори гозбу од претила мяса,
гозбу од чистог вина, од претилоса мяса с
можданима, од вина без талога.
- 7 И поквариће на овој гори застирач којим су
застрти сви народи,
и покривач којим су покривени сви народи.
- 8 Уништиће смрт заувек,
и утрће Господ Господ сузе са сваког лица,
и срамоту народа свог укинуће са све земље;
јер Господ рече.
- 9 И рећи ће се у оно време:
Гле, ово је Бог наш, Њега чекасмо, и спашће
нас;
ово је Господ, Њега чекасмо;
радоваћемо се и веселићемо се за спасење
Његово.
- 10 Јер ће рука Господња починути на овој гори,
а Моав ће се изгазити на свом месту
као што се гази слама за гној.
- 11 И размахнуће рукама својим сред њега,
као што размахује пливач да плива,
и обориће охолост његову мишицама руку
својих.
- 12 И град и високе зидове твоје снизиће,
обориће, бациће на земљу у прах.

26

Песма народна у славу Бога и уздање у Бога.

- 1 Тада ће се певати ова песма у земљи Јудиној:

- Имамо тврд град;
зидови су и опкоп спасење.
- 2 Отворите врата да уђе народ праведни,
који држи веру.

- 3 Ко се Тебе држи,
чуваш га једнако у миру,
јер се у Тебе узда.
- 4 Уздајте се у Господа довека,
јер је Господ Господ Вечна стена.
- 5 Јер понижује оне који настављају на висини,
град високи обара,
обара га на земљу,
обраћа га у прах.
- 6 Те га гази нога,
ноге убогих, стопала невољних.
- 7 Пут је праведнику прав,
Ти равниш стазу праведноме.
- 8 И на путу судова Твојих, Госпode, чекамо Те;
Твоје име и Твој спомен жуди душа.
- 9 Душом својом жудим Тебе ноћу,
и духом својим што је у мени тражим Те
јутром;
јер кад су судови Твоји на земљи,
уче се правди који живе у васиљеној.
- 10 Ако се и помилује безбожник,
не учи се правди,
у земљи најправеднијој чини безакоње
и не гледа на величанство Господње.
- 11 Госпode! Рука је Твоја високо подигнута,
а они не виде;
видеће и посрамиће се од ревности за народ,
и огањ ће прождрети непријатеље Твоје.
- 12 Госпode! Нама ћеш дати мир,
јер сва дела наша Ти си нам учинио.
- 13 Госпode Боже наш, господарише над нама
господари други осим Тебе,
али само Tobом помињемо име Твоје.
- 14 Помреше, неће оживети,

мртви будући неће устати,
јер си их Ти походио и истребио,
затро сваки спомен њихов.

15 Господе, умножио си народ,
умножио си народ и прославио си се,
али си их загнао на све крајеве земаљске.

16 Господе, у невољи тражише Те,
и зваше покорну молитву кад си их карао.

17 Као трудна жена кад хоће да се породи
па се мучи и виче од бола,
такви бејасмо ми пред Тобом, Господе!

18 Затруднесмо, мучисмо се да родимо,
и као да родисмо ветар,
никако не помогосмо земљи,
нити падоше који живе у васиљеној.

19 Оживеће мртви твоји,
и моје ће мртво тело устати.

Пробудите се, и певајте који станујете у праху;
јер је Твоја роса роса на трави,
и земља ће изметнути мртваце.

20 Хајде народе мој, уђи у клети своје,
и закључај врата своја за собом,
прикриј се зачас, докле прође гнев.

21 Јер, гле, Господ излази из места свог
да походи становнике земаљске за безакоње
њихово,
и земља ће открити крв своју
нити ће више покривати побијене своје.

27

*Понижење светских сила, сабирање синова
Израиљевих.*

¹ Тада ће Господ покарати мачем својим љутим и великим и јаким левијатана, пругу змију, и левијатана, кривуљасту змију, и убиће змаја који је у мору.

² Тада певајте о винограду који рађа црвено вино:

³ Ја Господ чувам га,
у свако доба заливаћу га,
дан ноћ чуваћу га да га ко не оштети.

⁴ Нема гнева у мене;
ко ће ставити у бој насупрот мени чкаљ и трње?
Ја ћу погазити и спалити све.

⁵ Или нека се ухвати за силу моју да учини мир са мном;
учиниће мир са мном.

⁶ Једном ће се укоренити Јаков,
процветаће и узрасти Израилљ,
и напуниће васиљену плодом.

⁷ Је ли га ударио
онако како је ударио оне који њега удараше?
Је ли га убио
онако како су убијени они које је убио?

⁸ С мером га је карао, кад га је одбацио,
кад га је однео силним ветром својим
источним.

⁹ Зато ће се тиме очистити безакоње Јаковљево
и то ће бити сва корист што ће се узети грех
његов

кад све камење олтарно разметне
као раздробљено кречно камење
и не буде више гајева ни сунчаних ликова,

¹⁰ Јер ће тврди град опустети

и биће стан остављен и занемарен као
пустиња;
онде ће пасти теле и онде ће легати,
и појешће му гране.

¹¹ Кад се посуше гране, поломиће се;
жене ће долазити и ложити их на огањ.
Јер је народ неразуман;
зато га неће жалити који га је створио,
и који га је саздао неће се смиловати на њ.

¹² У то ће време Господ овијати од обале реке
до потока мисирског, а ви, синови Израилјеви,
сабраћете се један по један.

¹³ И тада ће се затрубити у велику трубу, и који
се беху изгубили у земљи асирској и који беху
загнани у земљу мисирску, доћи ће и клањаће се
Господу на светој гори у Јерусалиму.

28

*Суд Јефрему и Јуди. Скупоцен камен од угла.
Диван Господњи савет.*

¹ Тешко гиздавом венцу пијаница Јефремових,
увелом цвету красног накита њиховог,
који су уврх родног дола,
пијани од вина!

² Гле, у Господа има неко јак и силан
као пљусак од града,
као олуја која све ломи,
као поплава силне воде,
кад навали, обориће све на земљу руком.

³ Ногама ће се изгазити гиздави венац,
пијанице Јефремове.

⁴ И увели цвет красног накита њиховог,
што је уврх родног дола,

биће као воће узрело пре лета,
које чим ко види, узме у руку и поједе.

⁵ У оно ће време Господ над војскама бити славна
круна

и дичан венац остатку народа свог,

⁶ И дух суда ономе који седи да суди,
и сила онима који узбијају бој до врата.

⁷ Али се и они заносе од вина,
и посрћу од силовитог пића:

свештеник и пророк заносе се од силовитог пића,
освојило их је вино, посрћу од силовитог пића,
заносе се у пророковању, спотичу се у
суђењу.

⁸ Јер су сви столови пуни бљувотине и нечистоће,
нема места чистог.

⁹ Кога ће учити мудрости,
и кога ће упутити да разуме науку?

Децу, којој се не даје више млеко,
која су одбијена од сисе?

¹⁰ Јер заповест по заповест, заповест по заповест,
правило по правило, правило по правило,
овде мало, онде мало даваше се.

¹¹ Зато ће неразумљивом беседом и туђим језиком
говорити том народу;

¹² Јер им рече:

Ово је починак,
оставите уморног да почине;

ово је одмор;
али не хтеше послушати.

¹³ И биће им реч Господња,
заповест по заповест, заповест по заповест,
правило по правило, правило по правило,

мало овде, мало онде,
да иду и падају наузнако и разбију се,
и да се заплету у замке и ухвате.

14 Зато слушајте реч Господњу, људи подсмевачи,
који владате народом што је у Јерусалиму.

15 Што рекосте:

Ухватисмо веру са смрћу,
и уговорисмо с гробом;
кад зађе бич као поводањ,
неће нас дохватити,
јер од лажи начинисмо себи уточиште,
и за превару заклонисмо се;

16 Зато овако вели Господ Господ:

Ево, ја мећем у Сиону камен,
камен изабран, камен од угла, скупоцен,
темељ тврд;
ко верује неће се плашити.

17 И извршићу суд по правилу
и правду по мерилима;
и град ће потрти лажно уточиште
и вода ће потопити заклон.

18 И вера ваша са смрћу уништиће се,
и уговор ваш с гробом неће остати,
а кад зађе бич као поводањ, потлачиће вас.

19 Чим зађе, однеће вас,
јер ће залазити свако јутро, дању и ноћу,
и кад се чује вика, биће сам страх.

20 Јер ће одар бити кратак да се човек не може
пружити,
и покривач узак да се не може умотати.

21 Јер ће Господ устати као на гори Ферасиму,
разгневиће се као у долу гаваонском,
да учини дело своје,
необично дело своје,

да сврши посао свој,
необичан посао свој.

22 Немојте се дакле више подсмевати
да не постану јачи окови ваши,
јер чух од Господа Господа над војскама погибао
одређену свој земљи.

23 Слушајте, и чујте глас мој,
пазите и чујте беседу моју.

24 Оре ли орач сваки дан да посеје?
Или бразди и повлачи њиву своју?

25 Кад поравни одозго,
не сеје ли грахор и ким?
И не меће ли пшеницу на најбоље место,
и јечам на згодно место,
и крупник на његово место?

26 И Бог га његов учи
и упућује како ће радити.

27 Јер се грахор не врше браном,
нити се точак колски обрће по киму,
него се цепом млати грахор и ким прутом.

28 Пшеница се врше, али неће једнако врећи
нити ће је сатрти точком колским на зупцима
раздробити.

29 И то долази од Господа над војскама,
који је диван у савету, велик у мудрости.

29

*Јерусалим ће се притеснити и потом ће се
спасити. Народ ће заслепети. Чудна промена.*

1 Тешко Арилу,
Арилу, граду где је стајао Давид.
Додајте годину на годину,

нека кољу жртве празничне.

² Али ћу притеснити Арила,
и биће жалост и туга,
јер ће ми бити као Арил.

³ Јер ћу те опколити војском,
и стегнућу те опкопима
и подигнућу супрот теби куле.

⁴ Те ћеш оборен говорити са земље
и из праха ћеш муцати,
и глас ће ти бити са земље као у бајача
и из праха ћеш шапћући говорити.

⁵ А мноштво непријатеља твојих биће као ситан
прах
и мноштво насилника као плева кад се
размеће;
и то ће бити зачас, изненада.

⁶ Господ над војскама походиће га громом и
трусом и хуком великом,
вихором и буром и пламеном огњеним који
прождире.

⁷ И мноштво свих народа који војују на Арил
и сви који ударају на њ и на зидове његове
и који га притешњују,
биће као утвара ноћна у сну.

⁸ Биће као кад гладан сни да једе,
па кад се пробуди а душа му празна;
или кад сни жедан да пије,
па кад се пробуди, а он изнемогао и душа му
жедна;
тако ће бити мноштво свих народа што војују на
гору сионску.

⁹ Станите и чудите се;
вапијте и вичите:

Пијани су, али не од вина;
посрћу, али не од силовитог пића.

10 Јер је Господ излио на вас дух тврдог сна
и затворио вам очи,
ослепио пророке и видеоце,
главаре ваше.

11 И свака утвара биће вам као речи у
запечаћеној књизи, коју дају човеку који зна читати
говорећи: Читај то; а он рече: Не могу, јер је
запечаћено.

12 Или да дају књигу оном који не зна читати
говорећи: Читај то; а он рече: Не знам читати.

13 Зато рече Господ:

Што се овај народ приближује устима својим
и уснама својим поштује ме,
а срце им далеко стоји од мене,
и страх којим ме се боје заповест је људска
којој су научени,

14 Зато ћу ево још радити чудесно с тим народом,
чудесно и дивно,
и мудрост мудрих његових погинуће
и разум разумних нестаће.

15 Тешко онима који дубоко сакривају од Господа
намеру,
који раде у мраку и говоре:
Ко нас види? И ко нас зна?

16 Наопакe мисли ваше нису ли као као
лончарски?
Говори ли дело за оног који га је начинио: Није
ме начинио?
И лонац говори ли за оног који га је начинио:
Не разуме?

- 17 Неће ли се доскора и Ливан претворити у поље,
и поље се узимати за шуму?
18 И у тај ће дан глуви чути речи у књизи,
и из таме и мрака видеће очи слепих.
19 И кротки ће се веома радовати у Господу,
и ништи између људи веселиће се са Свеца
Израиљевог.
20 Јер насилника неће бити,
и нестаће подсмевача,
и истребиће се сви који гледају да чине
безакоње,
21 Који окривљују човека за реч,
и међу замку оном који кара на вратима,
и обарају праведног лажју.

22 Зато Господ, који је откупио Аврама, овако
говори за дом Јаковљев:

- Неће се више Јаков постидети,
нити ће му лице побледети.
23 Јер кад види усред себе децу своју, дело руку
мојих,
тада ће они светити име моје,
светиће Свеца Јаковљевог
и бојаће се Бога Израиљевог.
24 И који лутају духом оразумиће се,
и викачи ће примити науку.

30

*Тешко оним који побегну у Мисир! Благо оним
који се уздају у Господа! Суд Асиру.*

- 1 Тешко синовима одметницима, говори Господ,
који састављају намере које нису од мене,
заклањају се за заклон који није од мог Духа,

да domeћу грех на грех;

² Који силазе у Мисир не питајући шта ћу ја рећи,
да се укрепе силом Фараоновом
и да се заклоне под сенком мисирском.

³ Јер ће вам сила Фараонова бити на срамоту,
и заклон под сенком мисирском на поругу.

⁴ Јер кнезови његови бише у Соану,
и посланици његови дођоше у Ханес.

⁵ Али ће се сви посрамити с народа,
који им неће помоћи,
нити ће им бити на корист ни на добит,
него на срамоту и на поругу.

⁶ Товар ће бити на стоци јужној:

у земљу где је невоља и мука,
где су лавови и лавићи,
гује и змајеви огњени крилати,
однеће благо своје магарцима на раменима
и богатство своје камилама на грбама,
к народу који неће помоћи.

⁷ Јер ће Мисирци узалуд и напразно помагати;
зато вичем о том:
јачина им је да седе с миром.

⁸ Сада иди, напиши ово пред њима на дашчицу,
напиши у књигу,
да остане за времена која ће доћи,
довека;

⁹ Јер су народ непокоран,
синови лажљиви,
синови који неће да слушају закон Господњи;

¹⁰ Који говоре видеоцима:
Немојте виђати,
и пророцима:

Немојте нам пророковати шта је право,
говорите нам миле ствари,
пророкујте превару;

11 Сврните с пута, одступите од стазе,
нека нестане испред нас Светац Израилљев.

12 Зато овако вели Светац Израилљев:

Кад одбацујете ову реч,
и уздате се у превару и опачину
и на њу се ослањате,

13 Зато ће вам то безакоње бити као пукотина у
зиду који хоће да падне,
која издигне зид високо, те се нагло уједанпут
обори.

14 И разбиће га као што се разбија разбијен суд
лончарски,
не жали се,
те се не нађе ни црепа кад се разбије
да узмеш огањ с огњишта или да захватиш
воду из јаме.

15 Јер овако говори Господ Господ, Светац
Израилљев:

Ако се повратите и будете мирни,
избавићете се,
у миру и уздању биће сила ваша;
али ви нећете.

16 Него говорите:

Не; него ћемо на коњима побећи.
Зато ћете бежати.

Појахаћемо брзе коње.

Зато ће бити бржи који ће вас терати.

17 Бежаће вас хиљаду кад један повиче;
кад повичу петорица, бежаћете сви,
док не останете као окресано дрво наврх горе
и као застава на хуму.

18 А зато чека Господ да се смилује на вас,
и зато ће се узвисити да вас помилује;
јер је Господ праведан Бог;
благо свима који Га чекају.

19 Јер ће народ наставати у Сиону, у
Јерусалиму; нећеш више плакати, доиста ће те
помиловати кад повичеш; чим те чује, одазваће
ти се.

20 Премда ће вам Господ дати хлеб тужни и
воду невољничку; али ти се више неће узимати
учитељи твоји, него ће очи твоје гледати учитеље
твоје,

21 и уши ће твоје слушати реч иза тебе где
говори: То је пут, идите њим, ако бисте сврнули
надесно или налево.

22 И опрзнићете посребрене ликове своје резане
и златно одело ликова ливених, и бацићете их као
нечистоћу, и рећи ћеш им: Одлазите.

23 И даће дажд семену твом које посејеш на
њиви, и хлеб од рода земаљског биће обилат и
сит; тада ће стока твоја пасти на паши пространој.

24 Волови и магарци, што раде земљу, јешће
чисту зоб овејану лопатом и решетом.

25 И на свакој гори високој и на сваком хуму
високом биће извори и потоци, кад буде покољ
велики, кад нападају куле.

26 И светлост ће месечева бити као светлост
сунчева, а светлост ће сунчева бити седам пута
већа, као светлост од седам дана, кад Господ
завије улом народу свом и исцели ране које му је
задао.

27 Гле, име Господње иде издалека,
гнев Његов гори и врло је тежак;

усне су Му пуне љутине
и језик Му је као огањ који сажиже.

²⁸ А Дух Му је као поток који плави и допире до
грла,
да расеје народе да оду у ништа,
и биће у чељустима народима узда
која ће их гонити да лутају.

²⁹ Певаћете као ноћу уочи празника, и
веселићете се од срца као онај који иде са
свиралом на гору Господњу, к стени Израилјевој,
³⁰ и Господ ће пустити да се чује слава
гласа Његовог, и показаће како маше руком
својом с љутим гневом и пламеном огњеним који
прождире, с расапом и са силним даждем и с
градом.

³¹ Јер ће се од гласа Господњег препасти
Асирац, који је био палицом.

³² И куда год прође палица поуздана, којом ће
Господ навалити на њ, биће бубњи и гусле, и
ратовима жестоким ратоваће на њих.

³³ Јер је већ приправљен Тофет, и самом цару
приправљен је, начинио је дубок и широк; места,
огња и дрва има много; дах Господњи као поток
сумпорни упалиће га.

31

*Слаба помоћ од Мисира. Божија помоћ у борби
с Асирцима.*

¹ Тешко онима који иду у Мисир за помоћ,
који се ослањају на коње,
и уздају се у кола што их је много,
и у коњанике што их је велико мноштво,
а не гледају на Свеца Израилјевог

и не траже Господа.

² Али је и он мудар,
и навући ће зло,
и неће порећи своје речи,
него ће устати на дом неваљалих људи
и на оне који помажу онима који чине
безакоње.

³ А Мисирци су људи а не Бог,
и коњи су њихови тело а не Дух;
и зато ће Господ махнути руком својом,
те ће пасти помагач,
пашће и онај коме помаже,
и сви ће заједно погинути.

⁴ Јер овако ми рече Господ:
Као што лав и лавић риче над ловом својим,
и ако се и свиче на њ мноштво пастира,
он се не плаши од вике њихове
нити се покорава на буку њихову,
тако ће Господ над војскама сићи
да војује за гору сионску и за хум њен.

⁵ Као птице крилима
Господ ће над војскама заклањати Јерусалим,
и заклањајући избавиће,
и обилазећи сачуваће.

⁶ Вратите се к Њему, од ког се сасвим одвргосте,
синови Израилјеви!

⁷ Јер ће у онај дан сваки одбацити идоле своје
сребрне, и златне своје идоле, које вам руке ваше
начинише на грех.

⁸ И Асирац ће пасти од мача не човечјег,
и мач не човечји појешће га,
и бежаће испред мача,

и младићи ће његови плаћати данак.
9 И стена ће његова проћи од страха,
и кнезови ће се његови препастаи од заставе,
вели Господ,
чији је огањ на Сиону и пећ у Јерусалиму.

32

*Срећне прилике народа Божијег под
праведним царем, али после раније осуде.*

- 1 Ево, цар ће царовати право
и кнезови ће владати по правди.
- 2 И човек ће бити као заклон од ветра,
и као уточиште од поплаве,
као потоци на сувом месту,
као сен од велике стене у земљи сасушеној.
- 3 И очи оних који виде неће бити заслепљене,
и уши оних који чују слушаће.
- 4 И срце неразумних разумеће мудрост,
и језик мутавих говориће брзо и разговетно.
- 5 Неваљаца се неће више звати кнез,
нити ће се тврдица називати подашним.
- 6 Јер неваљаца о неваљалству говори,
и срце његово гради безакоње,
радећи лицемерно
и говорећи на Бога лаж,
да испразни душу гладном
и напој жедном да узме.
- 7 И справе тврдичине зле су;
смишља лукавштине
да затре ниште речима лажним
и кад сиромаш говори право.
- 8 Али кнез смишља кнежевски,
и устаје да ради кнежевски.
- 9 Устаните, жене мирне,

слушајте глас мој;
кћери безбрижне,
чујте речи моје.

10 За много година бићете у сметњи,
ви безбрижне;
јер неће бити бербе,
и сабирање неће доћи.

11 Страшите се, ви мирне;
дрхтите, ви безбрижне,
свуците се, будите голе,
и припашите око себе кострет,

12 Бијући се у прса за лепим њивама,
за родним чокотима.

13 Трње и чкаљ никнуће на земљи народа мог,
и по свим кућама веселим, у граду веселом.

14 Јер ће се дворови оставити,
врева градска нестаће;
куле и стражаре постаће пећине довека,
радост дивљим магарцима и паша стадима,

15 Докле се не излије на нас Дух с висине
и пустиња постане њива
а њива се стане узимати за шуму.

16 Тада ће суд становати у пустињи,
и правда ће стајати на њиви.

17 И мир ће бити дело правде,
шта ће правда учинити биће покој и
безбрижност довека.

18 И мој ће народ седети у мирном стану
и у шаторима поузданим,
на почивалиштима тихим.

19 Али ће град пасти на шуму,
и град ће се врло снизити.

20 Благо вама који сејете покрај сваке воде,
и пуштате волове и магарце.

33

Народу Божијем, који јадикује, обриче се пропаст непријатеља, грешницима на страх, а верним на радост.

¹ Тешко теби, који пустошиш а тебе не пустоше,
и који чиниш неверу а теби се не чини невера;
кад престанеш пустошити, бићеш опустошен,
кад престанеш чинити неверу, чиниће ти се невера.

² Господе, смилуј се на нас,
Тебе чекамо;
буди им мишица свако јутро,
и спасење наше у невољи.

³ Народи побегоше од јаке вике,
расејаше се народи што се ти подиже.

⁴ И покупиће се плен ваш као што се купе гусенице,
скочиће на њ као што скачу скакавци.

⁵ Узвишен је Господ, јер настава на висини;
напуниће Сион суда и правде.

⁶ И тврђа времена твог, сила спасења твог биће мудрост и знање;
страх Господњи биће благо твоје.

⁷ Ето, јунаци њихови вичу на пољу,
и посланици мирни плачу горко:

⁸ Пuteви опустеше,
путници не путују;
поквари уговор,
одбаци градове,
не мари за човека.

⁹ Земља тужи и чезне,
Ливан се стиди и вене,

Сарон је као пустиња,
Васан и Кармил оголеше.

10 Сада ћу устати, вели Господ,
сада ћу се узвисити, сада ћу се подигнути.

11 Затруднећете сламом, родићете стрњику;
гнев ваш прождреће вас као огањ.

12 И народи ће бити као пећи кречне,
изгореће огњем као трње посечено.

13 Слушајте који сте далеко шта сам учинио,
и који сте близу познајте моћ моју.

14 Грешници у Сиону уплашиће се,
дрхат ће спопасти лицемере,
и рећи ће:

Ко ће од нас остати код огња који прождире?
Ко ће од нас остати код вечне жеге?

15 Ко ходи у правди
и говори шта је право;
ко мрзи на добитак од насиља;
ко отреса руке своје да не прими поклон;
ко затискује уши своје да не чује за крв,
и зажима очи своје да не види зло;

16 Он ће наставати на високим местима;
градови на стенама биће му уточиште,
хлеб ће му се давати,
вода му неће недостајати.

17 Очи ће ти видети цара у красоти његовој,
гледаће земљу далеку.

18 Срце ће твоје мислити о страху говорећи:
Где је писар?

Где бројач?
Где је онај што прегледа куле?

- 19 Нећеш видети жесток народ,
народ који говори из дубина да се не разбира,
у кога је језик мутав да се не разуме.
- 20 Погледај на Сион,
град празника наших;
очи твоје нека виде Јерусалим,
мирни стан,
шатор, који се неће однети,
коме се коље неће никада померити,
и ниједно му се уже неће откинути.
- 21 Него ће нам онде Господ велики бити место река
и потока широких,
по којима неће ићи лађа с веслима,
нити ће велика лађа пролазити онуда.
- 22 Јер је Господ наш судија,
Господ је који нам поставља законе,
Господ је цар наш,
Он ће нас спасти.
- 23 Ослабише твоја ужа,
не могу тврдо држати катарке своје
ни разапети једра;
тада ће се разделити велик плен,
хроми ће разграбити плен.
- 24 И нико од становника неће рећи:
Болестан сам.
Народу који живи у њему опростиће се безакоње.

34

*Божији суд свим непријатељима његовог
народа, особито Едому.*

- 1 Приступите, народи, да чујете;
пазите, народи;
нека чује земља и шта је у њој,
васиљена и шта се год рађа у њој.

2 Јер се Господ разгневио на све народе,
и разљутио се на сву војску њихову,
затрће их,
предаће их на покољ.

3 И побијени њихови бациће се,
и од мртваца њихових дизаће се смрад
и горе ће се расплинати од крви њихове.

4 И сва ће се војска небеска растопити,
и савиће се небеса као књига,
и сва војска њихова нападаће
као што пада лист с винове лозе
и као што пада са смокве.

5 Јер је опојен на небу мач мој,
ево, сићи ће на суд на Едомце
и на народ који сам проклео да се затре.

6 Мач је Господњи пун крви
и тован од претилине,
од крви јагњеће и јарчије,
од претилине бубрега овнујских;
јер Господ има жртву у Восору
и велико клање у земљи едомској.

7 И једнорози ће сићи с њима
и јунци с биковима;
земља ће се њихова опити од крви
и прах ће њихов утити од претилине.

8 Јер ће бити дан освете Господње,
година плаћања,
да би се осветио Сион.

9 И потоци ће се њени претворити у смолу,
и прах њен у сумпор,
и земља ће њихова постати смола разгорела.

10 Неће се гасити ни ноћу ни дању,
до века ће се дизати дим њен,

од колена до колена остаће пуста,
нико неће прелазити преко ње довека.

11 Него ће је наследити гем и ћук,
сова и гавран населиће се у њој,
и Господ ће растегнути преко ње уже погибли
и мерила пустоши.

12 Племиће њене зваће да царују,
али неће бити ниједног,
и сви ће кнезови њени отићи у ништа.

13 И трње ће изникнути у дворима њиховим,
коприва и чкаљ у градовима њиховим,
и биће стан змајевима
и насеље совама.

14 И сретаће се дивље звери с буљинама,
авети ће се довикивати,
онде ће се населити вештице и наћи
почивалиште.

15 Онде ће се гнездити ћук и носити јаја
и лећи птиће и сабирати их под сен свој;
онде ће се састајати и јастребови један с другим.

16 Тражите у књизи Господњој и читајте,
ништа од овог неће изостати
и ниједно неће бити без другог;
јер шта кажем, Он је заповедио,
и Дух ће их Његов сабрати.

17 Јер им Он баци жреб,
и рука Његова подели им земљу ужем,
и њихова ће бити довека,
од колена до колена наставаће у њој.

35

Добро народа Божијег после поднесених мука.

1 Радоваће се томе пустиња и земља сасушена,

веселиће се пустош и процветати као ружа.

² Процветаће обилно,
и веселиће се радујући се и попевајући;
слава ливанска даће јој се
и красота кармилска и саронска;
та ће места видети славу Господњу,
красоту Бога нашег.

³ Укрепите клонуле руке,
и колена изнемогла утврдите.

⁴ Реците онима којима се срце уплашило:
Охрабрите се, не бојте се;
ево Бога вашег;
освета иде, плата Божја,
сам иде, и спашће вас.

⁵ Тада ће се отворити очи слепима,
и уши глувима отвориће се.

⁶ Тада ће хроми скакати као јелен,
и језик немог певаће,
јер ће у пустињи проврети воде
и потоци у земљи сасушеној.

⁷ И суво ће место постати језеро,
и земља сасушена извори водени,
у стану змајевском, по ложама њиховим,
биће трава, трска и сита.

⁸ И онде ће бити насап и пут,
који ће се звати свети пут;
неће ићи по њему нечисти,
него ће бити за њих;
ко узиде њим,
ни луд неће заћи.

⁹ Неће онде бити лава,
и лута звер неће ићи по њему,

нити ће се онде наћи,
него ће ходити избављени.

¹⁰ И које искупи Господ,
вратиће се и доћи ће у Сион певајући,
и вечна ће радост бити над главом њиховом,
добиће радост и весеље,
а жалост и уздисање бежаће.

36

Сенахирим опкољава Јерусалим.

¹ Четрнаесте године царовања Језекијиног
подиже се Сенахирим цар асирски на све тврде
градове Јудине, и узе их.

² И посла цар асирски Равсак из Лахиса у
Јерусалим к цару Језекији с великом војском; и
он стаде код јаза горњег језера на путу код поља
бељаревог.

³ Тада изађе к њему Елијаким син Хелкијин,
који беше над двором, и Сомна писар и Јоах син
Асафов паметар.

⁴ И рече им Равсак: Кажите Језекији: Овако
каже велики цар, цар асирски: Каква је то
узданица у коју се уздаш?

⁵ Да кажем, али су празне речи, да имаш савета
и силе за рат. У шта се дакле уздаш, те си се
одметнуо од мене?

⁶ Гле, уздаш се у штап од трске сломљене, у
Мисир, на који ако се ко наслони, ући ће му у руку и
пробошће је; такав је Фараон цар мисирски свима
који се уздају у њ.

⁷ Ако ли ми кажеш: Уздамо се у Господа Бога
свог; није ли то онај чије је висине и олтаре оборио
Језекија и заповедио Јуди и Јерусалиму: Пред
овим олтаром клањајте се?

⁸ Хајде затеци се мом господару, цару асирском, и даћу ти две хиљаде коња, ако можеш добавити који ће јахати.

⁹ Како ћеш дакле одбити и једног војводу између најмањих слугу господара мог? Али се ти уздаш у Мисир за кола и коњике.

¹⁰ Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово место да га затрем? Господ ми је рекао: Иди на ту земљу, и затри је.

¹¹ Тада Елијаким и Сомна и Јоах рекоше Равсаку: Говори слугама својим сирски, јер разумемо, а немој нам говорити јудејски да слуша народ на зиду.

¹² А Равсак рече: Еда ли ме је господар мој послао ка господару твом или к теби да кажем ове речи? Није ли к тим људима, што седе на зиду, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с вама?

¹³ Тада стаде Равсак и повика гласно јудејски и рече: Чујте речи великог цара асирског.

¹⁴ Овако каже цар: Немојте да вас вара Језекија, јер вас не може избавити.

¹⁵ Немојте да вас наговори Језекија да се поуздате у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, овај се град неће дати у руке цару асирском.

¹⁶ Не слушајте Језекију; јер овако каже цар асирски: Учините мир са мношћом и ходите к мени, па једите сваки са свог чокота и сваки са своје смокве, и пијте сваки из свог студенца,

¹⁷ докле не дођем и однесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хлебом и виноградима.

¹⁸ Немојте да вас вара Језекија говорећи: Господ ће нас избавити. Је ли који између богова

других народа избавио своју земљу из руке цара асирског?

¹⁹ Где су богови ематски и арфадски? Где су богови сефарвимски? Јесу ли избавили Самарију из мојих руку?

²⁰ Који су између свих богова ових земаља избавили земљу своју из моје руке? А Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?

²¹ Али они ћутаху, и не одговорише му ни речи, јер цар беше заповедио и рекао: Не одговарајте му.

²² Тада Елијахим син Хелкијин, који беше над двором, и Сомна писар и Јоах син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздревши хаљине, и казаше му речи Равсакове.

37

Сенахиримова се сила после молитве Језекијине за ноћ разбија.

¹ А кад то чу цар Језекија, раздре хаљине своје и веза око себе кострет, па отиде у дом Господњи.

² И посла Елијакима, који беше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у кострет к Исаији пророку сину Амосовом.

³ И рекоше му: Овако вели Језекија: Ово је дан невоље и кара и руга, јер приспеше деца до порођаја, а нема снаге да се роде.

⁴ Да ако је чуо Господ Бог твој што рече Равсак, кога посла цар асирски господар његов да ружи Бога Живог и да Га вређа речима које је чуо Господ Бог твој, помоли се за остатак који се налази.

⁵ И дођоше к Исаији слуге цара Језекије.

⁶ И рече им Исаија: Овако реците господару свом: Овако вели Господ: Не плаши се од речи

које си чуо, којима хулише на ме слуге цара асирског.

⁷ Ево, ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи.

⁸ И тако вративши се Равсак нађе цара асирског где бије Ливну, јер беше чуо да је отишао од Лахиса.

⁹ А он чу за Тираку цара хуског где казаше: Иде да се бије с тобом. И чувши посла посланике к Језекији говорећи:

¹⁰ Овако реците Језекији цару Јудином: Немој да те вара Бог твој, у кога се уздаш говорећи: Неће се дати Јерусалим у руке цару асирском.

¹¹ Ето, чуо си шта су учинили цареви асирски свим земљама потрвши их сасвим; а ти ли ћеш се избавити?

¹² Јесу ли народе које сатрше оци моји избавили богови њихови, Госанце, Харанце, Ресефе и синове Еденове који беху у Теласару?

¹³ Где је цар ематски и цар арфадски и цар од града Сефарвима, од Ене и Аве?

¹⁴ А кад Језекија прими књигу из руку посланика и прочита је, отиде у дом Господњи, и разви је Језекија пред Господом.

¹⁵ И помоли се Језекија Господу говорећи:

¹⁶ Господе над војскама, Боже Израилев, који седиш на херувимима, Ти си сам Бог свим царствима на земљи, Ти си створио небо и земљу.

¹⁷ Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј све речи Сенахирима, који посла да ружи Бога Живог.

¹⁸ Истина је, опустошили су цареви асирски све оне народе и земље њихове,

19 и побацали су богове њихове у огањ, јер не беху богови, него дело руку човечјих, дрво и камен, зато их потрше.

20 И зато, Господе Боже наш, избави нас из руку његових, да познају сва царства на земљи да си Ти сам Господ.

21 Тада посла Исаија син Амосов к Језекији и поручи му: Овако вели Господ Бог Израилљев: Услишио сам за шта си ми се молио ради Сенахирима цара асирског.

22 Ово је реч коју изрекче Господ за њ:

Руга ти се и подсмева ти се девојка, кћи сионска,
за тобом маше главом кћи јерусалимска.

23 Кога си ружио и хулио?
И на кога си подигао глас?
И подигао увис очи своје?
На Свеца Израилљевог.

24 Преко слуга својих ружио си Господа и рекао си:
С мноштвом кола својих изађох на високе горе,
на стране ливанске,
и посећи ћу високе кедре његове,
и лепе јеле његове,
и доћи ћу на највиши крај његов,
у шуму његовог Кармила.

25 Ја сам копао, и пио воду,
и исушио сам стопама својим све потоке
градовима.

26 Ниси ли чуо да ја то одавна чиним
и од искона да сам тако уредио?
Сада пуштам то,
да превратиш тврде градове у пусте гомиле.

27 Зато који у њима живе изнемогоше,
уплашише се и сметоше се,

посташе као трава пољска,
као зелена травица,
као трава на крововима,
која се суши пре него сазри.

28 Знам сећење твоје
и полагање твоје и долажење твоје
и како бесниш на ме.

29 Јер бесниш на ме,
и твоја обест дође до мојих ушију,
зато ћу метнути брњицу своју на ноздрве твоје,
и узду своју у губицу твоју,
па ћу те одвести натраг путем којим си дошао.

30 А теби ово нека буде знак: јешћете ове године
шта само од себе роди, а друге године шта опет
само од себе роди; а треће године сејте и жањите
и садите винограде и једите род из њих.

31 Јер остатак дома Јудиног, што остане, опет ће
пустити жиле оздо и родити озго.

32 Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и из
горе Сиона, који се сачувају. Ревност Господа над
војскама учиниће то.

33 Зато овако вели Господ за цара асирског:
Неће ући у овај град, нити ће бацити амо стреле,
неће се примаћи к њему са штитом, нити ће
ископати опкопе око њега.

34 Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај
неће ући, вели Господ.

35 Јер ћу бранити тај град и сачуваћу га себе
ради и ради Давида слуге свог.

36 Тада изађе анђео Господњи и поби у логору
асирском сто и осамдесет и пет хиљада; и кад
ушаше ујутру, а то све сами мртваци.

³⁷ Те се подиже Сенахирим цар асирски, и отиде, и вративши се оста у Ниневији.

³⁸ И кад се клањаше у дому Нисрока бога свог, Адрамелех и Сарасар синови његови убише га мачем, а сами побегоше у земљу араратску, и на његово се место зацари Есарадон, син његов.

38

Језекија се разбољева, оздравља и хвали Бога.

¹ У то време разболе се Језекија на смрт; и дође к њему пророк Исаија син Амосов и рече му: Овако вели Господ: Нареди за кућу своју, јер ћеш умрети и нећеш остати жив.

² А Језекија се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу,

³ и рече: Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред Тобом верно и с целим срцем, и творио шта је Теби угодно. И плака Језекија веома.

⁴ Тада дође реч Господња Исаији говорећи:

⁵ Иди и реци Језекији: Овако вели Господ Бог Давида оца твог: Чуо сам молитву твоју, и видео сам сузе твоје, ево додаћу ти веку петнаест година.

⁶ И избавићу тебе и овај град из руку цара асирског, и бранићу овај град.

⁷ И ово нека ти буде знак од Господа да ће учинити Господ шта је рекао.

⁸ Ево ја ћу вратити сен по коленцима по којима је сишао на сунчанику Ахазовом натраг за десет коленаца. И врати се сунце за десет коленаца по коленцима по којима беше сишло.

⁹ Ово написа Језекија цар Јудин кад се разболе, и оздрави од болести своје:

¹⁰ Ја рекох, кад се пресекоше дани моји:

Идем к вратима гробним,
узе ми се остатак година мојих.

¹¹ Рекох:

Нећу видети Господа Господа у земљи живих,
нећу више видети човека међу онима који
станују на свету.

¹² Век мој прође

и пренесе се од мене као шатор пастирски;
пресекох живот свој као ткач,
одсећи ће ме од оснутка;
од јутра до вечера учинићеш ми крај.

¹³ Мишљах за јутра да ће као лав потрти све кости
моје;

од јутра до вечера учинићеш ми крај.

¹⁴ Пиштах као ждрал и као ластавица,

уках као голубица,
очи ми ишчилеше гледајући горе:
Господе, у невољи сам, олакшај ми.

¹⁵ Шта да кажем?

Он ми каза, и учини.

Проживећу све године своје по јаду душе
своје.

¹⁶ Господе, о том се живи

и у том је свему живот духа мог,
исцелио си ме и сачувао у животу.

¹⁷ Ево, на мир дође ми љут јад;

али Теби би мило да извучеш душу моју из јаме
погибли,
јер си бацио за леђа своја све грехе моје.

18 Јер неће гроб Тебе славити,
неће Те смрт хвалити,
и који сиђу у гроб не надају се Твојој истини.

19 Живи, живи, они ће Те славити као ја данас:
отац ће синовима јављати истину Твоју.

20 Господ ме спасе,
зато ћемо певати песме моје
у дому Господњем док смо год живи.

21 А Исаија беше рекао да узму груду сувих
смокава и превију на оток, те ће оздравити.

22 И Језекија беше рекао: Шта ће бити знак да
ћу отићи у дом Господњи?

39

Језекији се обећава казна.

1 У то време Меродах-Валадан, син Валаданов, цар вавилонски, посла књигу с даром Језекији; јер беше чуо да је био болестан и оздравио.

2 И Језекија се обрадова томе, и показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кућу где му беше оружје, и шта се год налажаше у ризницама његовим, не оста ништа да им не покажа Језекија у кући својој и у свему господству свом.

3 Тада дође пророк Исаија к цару Језекији и рече му: Шта су говорили ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: Из далеке земље дошли су к мени, из Вавилона.

4 А он рече: Шта су видели у твом двору? А Језекија рече: Видели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им нисам показао.

⁵ Тада рече Исаија Језекији: Чуј реч Господа над војскама.

⁶ Ево доћи ће време кад ће се однети у Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабирали оци твоји до данас, неће остати ништа, вели Господ.

⁷ И синове твоје, који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узеће да буду дворани у двору цара вавилонског.

⁸ А Језекија рече Исаији: Добра је реч Господња коју си рекао. Још рече: Је ли? За мог века биће мир и вера?

40

Господ долази да спасе свој народ. Господ је неизмерно моћан и славан.

¹ Тешите, тешите народ мој,
говори Бог ваш.

² Говорите Јерусалиму љубазно,
и јављајте му да се навршио рок његов,
да му се безакоње опростило,
јер је примио из руке Господње двојином за све
грехе своје.

³ Глас је некога који виче:
Приправите у пустињи пут Господњи,
поравните у пустоши стазу Богу нашем.

⁴ Све долине нека се повисе,
и све горе и брегови нека се слегну,
и што је криво нека буде право,
и неравна места нека буду равна.

⁵ И јавиће се слава Господња,
и свако ће тело видети;
јер уста Господња говорише.

6 Глас говори: Вичи.

И рече: Шта да вичем?

Да је свако тело трава

и све добро његово као цвет пољски.

7 Суши се трава, цвет опада кад дух Господњи
дуне на њ;

доиста је народ трава.

8 Суши се трава, цвет опада;

али реч Бога нашег остаје довека.

9 Изађи на високу гору, Сионе,

који јављаш добре гласове;

подигни силно глас свој, Јерусалиме,

који јављаш добре гласове;

подигни, не бој се.

Кажи градовима Јудиним:

Ево Бога вашег.

10 Ево, Господ Бог иде на јаког,

и мишица ће Његова овладати њим;

ево плата је његова код Њега

и дело његово пред Њим.

11 Као пастир пашће стадо своје;

у наручје своје сабраће јагањце,

и у недрима ће их носити,

а дојилице ће водити полако.

12 Ко је измерио воду грстима својим

и небеса премерио пећу?

Ко је мером измерио прах земаљски,

и горе измерио на мерила и брегове на потег?

13 Ко је управљао Духом Господњим?

Или Му био саветник и научио Га?

14 С ким се договарао

и ко Га је уразио и научио путу суда,

и научио Га знању и показао Му пут разума?

- 15 Гле, народи су као кап из ведрa,
и као прашка на мерилима броје се;
гле, премешта острва као прашак.
- 16 Ни Ливан не би био доста за огањ,
и животиње његове не би биле доста за жртву
паљеницу.
- 17 Сви су народи као ништа пред Њим,
мање неголи ништа и таштина вреде Му.
- 18 С ким ћете дакле изједначити Бога?
И какву ћете Му прилику наћи?
- 19 Уметник лије лик,
и златар га позлађује,
и верижице сребрне лије.
- 20 А ко је сиромас, те нема шта принети,
бира дрво које не труне,
и тражи вештог уметника да начини резан лик,
који се не помиче.
- 21 Не знате ли? Не чујете ли?
Не казује ли вам се од искона?
Не разумете ли од темеља земаљских?
- 22 Он седи над кругом земаљским,
и њени су Му становници као скакавци;
Он је разастро небеса као платно
и разапео их као шатор за стан.
- 23 Он обраћа кнезове у ништа,
судије земаљске чини да су као таштина.
- 24 Као да нису посађени ни посејани,
и као да им се стабло није укоренило у земљи,
чим дуне на њих, посахну,
и вихор као плеву разнесе их.
- 25 С ким ћете ме дакле изједначити

да бих био као он?
вели Свети.

26 Подигните горе очи своје и видите;
ко је то створио?

Ко изводи војску свега тога на број и зове свако по
имену,
и велике ради силе Његове и јаке моћи не
изостаје ниједно?

27 Зашто говориш, Јакове, и кажеш, Израилљу:
Сакривен је пут мој од Господа,
и ствар моја не излази пред Бога мог?

28 Не знаш ли?

Ниси ли чуо да Бог вечни Господ,
који је створио крајеве земаљске,
не сустаје нити се утрућује?
Разуму Његовом нема мере.

29 Он даје снагу уморном,
и нејаком умножава крепост.

30 Деца се море и сустају,
и младићи падају;

31 Али који се надају Господу, добијају нову снагу,
подижу се на крилима као орлови,
трче и не сустају, ходе и не море се.

41

*Бог позива свог слугу да теши сиромаше и да
посрами идолопоклонике.*

1 Умукните преда мношвом, острва;
и народи нека се поткрепе,
нека приступе, и тада нека кажу:
Хајдемо да се судимо.

2 Ко је подигао правду с истока?
Ко је дозвољавао да иде за њим устопце?

Ко јој је покорио народе
и дао јој власт над царевима
и учинио те су као прах мачу њеном
и као развејана плева луку њеном?

³ Погна их, прође мирно путем,
којим не беше ходао ногама својим.

⁴ Ко је урадио и учинио то?
И зове нараштаје од искона?
Ја, Господ,
први и последњи, ја исти.

⁵ Видеше острва и уплашише се,
крајеви земаљски задрхташе,
приближише се и дођоше.

⁶ Један другом помагаше,
и брату свом говораше: Буди храбар.

⁷ Дрводеља храбраше златара:
који клепље храбраше оног који кује на
наковњу,
говорећи: Добро је за спајање.
И притврђиваше клинцима да се не помиче.

⁸ Али ти, Израилју, слуго мој;
Јакове, кога изабрах,
семе Аврама пријатеља мог;

⁹ Ти, кога узех с крајева земаљских,
и између изабраних њених дозвах те,
и рекох ти: Ти си мој слуга,
ја те изабрах, и не одбацих тебе;

¹⁰ Не бој се, јер сам ја с тобом;
не плаши се, јер сам ја Бог твој;
укрепићу те и помоћи ћу ти,
и подупрећу те десницом правде своје.

- 11 Гле, постидеће се и посрамиће сви који се љуте на тебе;
биће као ништа и изгинуће противници твоји.
- 12 Потражићеш супарнике своје,
али их нећеш наћи, биће као ништа,
и који војују на те, нестаће их.
- 13 Јер ја Господ Бог твој држим те за десницу,
и кажем ти: Не бој се, ја ћу ти помагати.
- 14 Не бој се, црвићу Јаковљев, народићу Израилљев,
ја ћу ти помагати,
говори Господ и Избавитељ твој, Светац Израилљев.
- 15 Гле, учинићу те да будеш као справа за вршење нова са зупцима:
врећи ћеш горе и сатрћеш их,
и брда ћеш обратити у пlevу.
- 16 Вијаћеш их, и ветар ће их однети
и вихор ће их расути,
а ти ћеш се веселити у Господу
и хвалићеш се Свецем Израилљевим.
- 17 Сиромаше и убоге,
који траже воде а ње нема,
којима се језик осушио од жеђи,
њих ћу услишити ја Господ,
ја Бог Израилљев нећу их оставити.
- 18 Отворићу реке на висовима,
и изворе усред долина,
пустињу ћу обратити у језеро водено,
и суву земљу у изворе водене.
- 19 Посадићу у пустињи кедар, ситим, мирту и маслину;

- посадићу у пустој земљи јелу, брест и
шимшир,
- 20 Да виде и познају и да промисле и разумеју
да је то урадила рука Господња,
и Светац Израилљев да је то створио.
- 21 Изнесите парбу своју, вели Господ,
покажите разлоге своје, вели цар Јаковљев.
- 22 Нека дођу и нека нам објаве шта ће бити;
објавите нам шта је прво било,
да промислимо и познамо шта ће бити иза
тога;
или кажите нам шта ће бити унапредак.
- 23 Кажите шта ће бити после,
и познаћемо да сте богови;
или учините шта добро или зло,
и дивићемо се и гледати сви.
- 24 Гле, ви нисте ништа, и дело ваше није ништа;
који вас избира, гад је.
- 25 Подигох једног са севера, и доћи ће;
од истока сунчаног призваће име моје,
ступаће по главарима као по калу
и као што лончар газии блато.
- 26 Ко је објавио од искона, да бисмо знали,
или од старина, да бисмо рекли: Истина је?
Али нема никога да би објавио,
нити има кога да је напред казао,
нити има кога да би чуо речи ваше.
- 27 Ја први Сиону кажем: Ето, ето тога.
У Јерусалиму ћу дати ко ће јављати добре
гласове.
- 28 Јер погледам, али нема никога,
нема међу њима ниједнога ко би саветовао;
питаи их, али не одговарају ни речи.

- 29 Гле, сви су таштина, ништа су дела њихова;
ливени су ликови њихови ветар и ништавило.

42

*Слуга Божији (Месија) у својој благодати
видело идолопоклоницима и вођ заслепљеног
народа.*

- 1 Ево слуге мог, кога подупирем,
изабраника мог, који је мио души мојој;
метнућу Дух свој на Њега,
суд народима јављаће.
- 2 Неће викати ни подизати,
нити ће се чути глас Његов по улицама.
- 3 Трску стучену неће преломити,
и свештило које се пуши неће угасити;
јављаће суд по истини.
- 4 Неће Му досадити, нити ће се уморити,
докле не постави суд на земљи,
и острва ће чекати науку Његову.
- 5 Овако говори Бог Господ,
који је створио небеса и разапео их,
који је распростро земљу и шта она рађа,
који даје дисање народу што је на њој
и дух онима што ходе по њој:
- 6 Ја Господ дозвох Те у правди,
и држаћу Те за руку, и чуваћу Те,
и учинићу Те да будеш завет народу, видело
народима;
- 7 Да отвориш очи слепима,
да изведеш сужње из затвора
и из тамнице који седе у тами.
- 8 Ја сам Господ, то је име моје,
и славу своју нећу дати другом

ни хвалу своју ликовима резаним.

⁹ Ево, пређашње дође,
и ја јављам ново,
пре него настане казујем вам.

¹⁰ Певајте Господу песму нову,
хвалу Његову од краја земље,
који се плавате по мору и све што је у њему,
острва и који живите на њима.

¹¹ Пустинја и градови њени, села где станује
Кидар,
нека подигну глас,
нека певају који живе по стенама,
нека кликују саврх гора.

¹² Нека дају славу Господу,
и хвалу Његову нека јављају по острвима.

¹³ Господ ће изаћи као јунак,
подигнуће ревност своју као војник,
викаће и кликовати,
надвладаће непријатеље своје.

¹⁴ Ћутах дуго, чињох се глув, устезах се;
али ћу сада викати као жена кад се порађа,
и све ћу потрти и истребити.

¹⁵ Опустећу горе и брегове,
и сваку траву на њима осушићу,
и од река ћу начинити острва,
и језера ћу исушити.

¹⁶ И водићу слепе путем који нису знали;
водићу их стазама које нису знали;
обратићу пред њима мрак у светлост
и шта је неравно у равно.

То ћу им учинити,
и нећу их оставити.

17 Тада ће се вратити натраг и посрамити се који
се уздају у лик резани,
који говоре ликовима ливеним: Ви сте наши
богови.

18 Чујте, глуви;
прогледајте, слепи, да видите.

19 Ко је слеп осим слуге мог?
И ко је глув као посланик мој кога шаљем?
Ко је слеп као Савршени?
Ко је слеп као слуга Господњи?

20 Гледаш много, али не видиш;
отворене су ти уши, али не чујеш.

21 Господу беше мио ради правде Његове,
учини закон великим и славним.

22 А народ је оплењен и потлачен,
сви су колики повезани у пећинама
и сакривени у тамницама;

посташе плен,
а нема никога да би избавио;
посташе грабеж,
а нема никога да би рекао: Врати.

23 Ко између вас чује ово
и пази и слуша за после?

24 Ко је дао Јакова да се потлачи
и Израилља отимачима?

Није ли Господ,
коме згрешисмо?

Јер не хтеше ходити путевима Његовим
нити слушаше закон Његов.

25 Зато изли на њих жестоку јарост своју и силан
рат,
и запали га унаоколо, али он не разуме;
запали га, али он не мари.

43

*Бог избавља свој народ као што је обећао и
опрашта му грех из чисте милости.*

¹ Али сада овако вели Господ,
који те је створио, Јакове,
и који те је саздао, Израилју:
не бој се, јер те откупих,
позвах те по имену твој;
мој си.

² Кад пођеш преко воде,
ја ћу бити с тобом,
или преко река,
неће те потопити;
кад пођеш кроз огањ,
нећеш изгорети
и неће те пламен опалити.

³ Јер сам ја Господ, Бог твој,
Светац Израилљев,
Спаситељ твој;
дадох у откуп за те
Мисир, Етиопску и Севу место тебе.

⁴ Откако си ми постао драг,
прославио си се и ја те љубих;
и дадох људе за те
и народе за душу твоју.

⁵ Не бој се, јер сам ја с тобом;
од истока ћу довести семе твоје,
и од запада сабраћу те.

⁶ Казаћу северу: Дај,
и југу: Не брани;
доведи синове моје из далека
и кћери моје с крајева земаљских,

⁷ Све, који се зову мојим именом
и које створих на славу себи,
сздах и начиних.

- 8 Изведи народ слепи који има очи,
и глуви који има уши.
- 9 Сви народи нека се скупе,
и нека се саберу племена;
ко је између њих напред казао то
или нам казао шта је било пре?
Нека доведу сведоке своје и оправдају се;
или нека чују, и кажу: Истина је.
- 10 Ви сте моји сведоци, вели Господ,
и слуга мој кога изабрах,
да бисте знали и веровали ми
и разумели да сам ја;
пре мене није било Бога
нити ће после мене бити.
- 11 Ја сам, ја сам Господ,
и осим мене нема Спаситеља.
- 12 Ја објавих, и спасох, и напред казах,
и никоји туђ бог међу вама,
и ви сте ми сведоци, вели Господ,
и ја сам Бог.
- 13 Ја сам од пре него дан поста,
и нико не може избавити из моје руке;
кад радим, ко ће смести?
- 14 Овако говори Господ
Избавитељ ваш, Светац Израилљев:
Вас ради послаћу у Вавилон
и побацаћу све преворнице,
и Халдејце с лађама, којима се хвале.
- 15 Ја сам Господ Светац ваш,
Створитељ Израилљев, цар ваш.
- 16 Овако говори Господ
који је начинио по мору пут
и по силним водама стазу,

- 17 Који изводи кола и коње,
војску и силу,
да сви пападају и не могу устати,
да се угасе као што се гаси свештило:
- 18 Не помињите шта је пре било
и не мислите о старим стварима.
- 19 Ево, ја ћу учинити ново, одмах ће настати;
нећете ли га познати?
Још ћу начинити у пустињи пут,
реке у сувој земљи.
- 20 Славиће ме звери пољске, змајеви и сове,
што сам извео у пустињу воде,
реке у земљи сувој,
да напојим народ свој,
изабраника свог.
- 21 Народ који саздах себи,
приповедаће хвалу моју.
- 22 А ти, Јакове, не призива ме,
и бејаш ти досадан, Израилју.
- 23 Ниси ми принео јагњета на жртву паљеницу,
и жртвама својим ниси ме почастео;
нисам те нагонио да ми служиш приносима,
нити сам те трудио да ми кадиш.
- 24 Ниси ми купио за новце када,
нити си ме претилином жртава својих
настио,
него си ме мучио својим гресима,
и досадио си ми безакоњем својим.
- 25 Ја, ја сам бришем твоје преступе себе ради,
и грехе твоје не помињем.
- 26 Опомени ме, да се судимо,
казуј, да се оправдаш.
- 27 Отац твој први сагреши,

- и учитељи твоји скривише ми.
28 Зато ћу избацити из светиње кнезове,
и даћу Јакова у проклетство
и Израилђа у срамоту.

44

Излевање духа милости. Идолопоклонство је безумље. Милост Господња и спасење Израилђа.

- 1 Али сада чуј, Јакове, слуго мој,
и Израилђу, кога изабрах.
2 Овако вели Господ,
који те је створио
и саздао од утробе материне,
и који ти помаже:
не бој се, слуго мој Јакове,
и мили, кога изабрах.
3 Јер ћу излити воду на жеднога
и потоке на суву земљу,
излићу Дух свој на семе твоје
и благослов свој на твоје натражје.
4 И процветаће као у трави,
као врбе покрај потока.
5 Овај ће рећи: Ја сам Господњи,
а онај ће се звати по имену Јаковљевог,
а други ће се писати својом руком Господњи,
и презиваће се именом Израилљевим.
6 Овако говори Господ
Цар Израилљев и Избавитељ његов,
Господ над војскама:
ја сам први и ја сам последњи,
и осим мене нема Бога.
7 И ко као ја оглашује и објављује ово,
или ми уређује откако населих стари народ?

Нека им јави шта ће бити и шта ће доћи.

⁸ Не бојте се и не плашите се;
нисам ли ти давно казао и објавио?
Ви сте ми сведоци;
има ли Бога осим мене?
Да, нема стене, не знам ни једне.

⁹ Који граде резане ликове, сви су ништа, и миле ствари њихове не помажу ништа, и оне су им сведоци да не виде и не разумеју, да би се посрамили.

¹⁰ Ко гради бога и лије лик, није ни на какву корист.

¹¹ Гле, сви ће се другови његови посрамити, и уметници више од других људи; нека се скупе сви и стану, биће их страх и посрамиће се сви.

¹² Ковач клештима ради на живом угљевљу, и кује чекићем, и ради снагом своје руке, гладује, те изнемогне, и не пије воде, те сустане.

¹³ Дрводеља растеже врпцу и бележи црвенилом, теше и заокружује, и начиња као лик човечји, као лепог човека, да стоји у кући.

¹⁴ Сече себи кедре, и узима чесевину и храст или шта је најчвршће међу дрвећем шумским; сади јасен, и од дажда расте.

¹⁵ И бива човеку за огањ, и узме га, те се греје; упали га, те пече хлеб; и још гради од њега бога и клања му се; гради од њега лик резан, и пада на колена пред њим.

¹⁶ Половину ложи на огањ, уз половину једе месо испекавши печење, и бива сит, и греје се и говори: Аха, огрејах се, видех огањ.

¹⁷ А од остатка гради бога, резан лик свој, пада пред њим на колена и клања се, и моли му се и говори: Избави ме, јер си ти бог мој.

18 Не знају, нити разумеју, јер су им очи заслепљене да не виде, и срца, да не разумеју.

19 Нити узимају на ум, нема знања ни разума да би који рекао: Половину овог спалих на огањ, и на угљу од њега испекох хлеб, испекох месо и једох; и од остатка еда ли ћу начинити гад, и пању дрвеном хоћу ли се клањати?

20 Такав се храни пепелом, преварено срце заводи га да не може избавити душу своју, нити рећи: Није ли лаж што ми је у десници?

21 Памти то, Јакове и Израилју, јер си мој слуга;
ја сам те саздао, слуга си мој,
Израилју, нећу те заборавити.

22 Расућу као облак преступе твоје,
и грехе твоје као маглу;
врати се к мени,
јер сам те избавио.

23 Певајте, небеса, јер Господ учини,
подвикујте, низине земаљске,
попевајте, горе, шуме и сва дрва у њима,
јер избави Господ Јакова
и прослави се у Израилју.

24 Овако говори Господ, Избавитељ твој,
који те је саздао од утробе материне:
ја Господ начиних све:
разапех небо сам, распрострех земљу сам
собом;

25 Уништавам знаке лажљивцима,
и враче обезумљујем,
враћам натраг мудраце,
и претварам мудрост њихову у лудост;

26 Потврђујем реч слуге свог,

и навршујем савет гласника својих;
говорим Јерусалиму: Населићеш се,
и градовима Јудиним: Сазидаћете се;
и пустолине њихове подигнућу;

²⁷ Говорим дубини: Пресахни
и исушићу реке твоје;

²⁸ Говорим Киру: Пастир си мој;
и извршиће сву вољу моју,
и казаће Јерусалиму: Сазидаћеш се,
и цркви: Основаћеш се.

45

*Кир је оруђе Свемогућег за понижење идола и
спасање Израиља.*

¹ Овако говори Господ помазанику свом Киру,
кога држим за десницу,
да оборим пред њим народе и цареve распашем,
да се отварају врата пред њим
и да не буду врата затворена:

² Ја ћу ићи пред тобом,
и путеве неравне поравнићу,
врата бронзана разбићу
и преворнице гвоздене сломићу.

³ И даћу ти благо тајно
и богатство сакривено,
да познаш да сам ја Господ Бог Израилљев,
који те зовем по имену.

⁴ Ради слуге свог Јакова
и Израиља изабраника свог
прозвах те именом твојим и презименом,
премда ме не знаш.

⁵ Ја сам Господ, и нема другог,
осим мене нема бога;
опасах те, премда ме не знаш,

6 Да би познали од истока сунчаног и од запада
да нема другог осим мене;
ја сам Господ и нема другог,

7 Који правим светлост и стварам мрак,
градим мир и стварам зло;
ја Господ чиним све то.

8 Росите, небеса, озго,
и облаци нека капљу правдом,
нека се отвори земља
и нека роди спасењем
и заједно нека узрасте правда;
ја Господ створих то.

9 Тешко оном ко се свађа с Творцем својим;
цреп с другим цреповима нека се свађа;
али хоће ли као рећи лончару свом: Шта радиш?
За твој посао нема руку.

10 Тешко оном ко говори оцу: Што рађаш?
И жени: Што се порађаш?

11 Овако вели Господ
Светац Израилљев и Творац његов:
Питајте ме шта ће бити;
за синове моје и за дело руку мојих наређујте
ми.

12 Ја сам начинио земљу
и човека на њој створио,
ја сам разапео небеса својим рукама,
и свој војсци њиховој дао заповест.

13 Ја га подигох у правди,
и све путеве његове поравнићу;
он ће сазидати мој град
и робље моје отпустиће,
не за новце ни за дарове,

вели Господ над војскама.

14 Овако вели Господ:

Труд мисирски и трговина етиопска и Саваца људи
високог раста

доћи ће к теби и бити твоја;

за тобом ће пристати, у оковима ће ићи,

и теби ће се клањати, теби ће се молити
говорећи:

Доиста, Бог је у теби,
и нема другог Бога.

15 Да, ти си Бог, који се кријеш,
Бог Израиљев, Спаситељ.

16 Они ће се сви постидети и посрамити,
отићи ће са срамотом свиколики који граде
ликове.

17 А Израиља ће спасти Господ спасењем вечним,
нећете се постидети нити ћете се осрамотити
довека.

18 Јер овако вели Господ, који је створио небо,
Бог, који је саздао земљу и начинио је и утврдио,
и није је створио напразно,
него је начинио да се на њој настава:

ја сам Господ, и нема другог.

19 Нисам говорио тајно
ни на мрачном месту на земљи,
нисам рекао семену Јаковљевог:

Тражите ме узалуд.

Ја Господ говорим правду,
јављам шта је право.

20 Скупите се и дођите, приступите
сви који сте се избавили између народа.
Ништа не знају који носе дрво од свог лика

и моле се богу који не може помоћи.

21 Огласите, и доведите,
нека већају заједно:
ко је то од старине казао?
Ко је јавио још онда?
Нисам ли ја, Господ?
Нема осим мене другог Бога,
нема Бога праведног
и Спаситеља другог осим мене.

22 Погледајте у мене,
и спашћете се сви крајеви земаљски;
јер сам ја Бог,
и нема другог.

23 Собом се заклех;
изађе из уста мојих реч праведна,
и неће се порећи,
да ће им се поклонити свако колена,
и заклињати се сваки језик,

24 И говориће:
У Господу је правда и сила;
к Њему ће доћи;
али ће се посрамити сви који се гневe на Њ.

25 У Господу ће се оправдати и прославити
све семе Израилјево.

46

*Пад Вавилонских идола. Спас је Израилев у
Богу који му је веран.*

1 Паде Вил, извали се Нево;
ликови њихови метнуше се на животињу и на
стоку;
шта носите, тешко је, и умориће.

2 Извалише се, падоше сви,

не могоше избавити товар,
него и сами одоше у ропство.

³ Слушајте ме, доме Јаковљев
и сви који сте остали од дома Израилјевог,
које носим од утробе,
које држим од рођења.

⁴ И до старости ваше ја ћу бити исти,
и ја ћу вас носити до седог века;
ја сам створио и ја ћу носити,
ја ћу вас носити и избавићу.

⁵ С ким ћете ме изједначити и упоредити?
Кога ћете ми узети за прилику да би био као
ја?

⁶ Просипају злато из тобоца
и мере сребро на мерила,
плаћају златару да начини од њега бога,
пред којим падају и клањају се.

⁷ Међу га на раме и носе га,
и постављају га на место његово,
те стоји и не миче се с места свог;
ако га ко зове, не одзива се
нити га избавља из невоље његове.

⁸ Памтите то, и покажите се да сте људи,
узмите на ум, преступници!

⁹ Памтите шта је било од старине;
јер сам ја Бог, и нема другог Бога,
и нико није као ја,

¹⁰ Који од почетка јављам крај
и издалека шта још није било;
који кажем: намера моја стоји
и учинићу све што ми је воља.

¹¹ Зовем с истока птицу

и из далеке земље човека
који ће извршити шта сам наумио.
Рекох и довешћу то,
наумих и учинићу.

¹² Слушајте ме, који сте упорног срца,
који сте далеко од правде.

¹³ Приближих правду своју, није далеко,
и спасење моје неће одоцнити,
јер ћу у Сиону поставити спасење,
у Израилју славу своју.

47

Пропаст обесног и празноверног Вавилона.

¹ Сиђи и седи у прах, девојко,
кћери вавилонска;
седи на земљу, нема престола,
кћери халдејска;
јер се нећеш више звати нежна и љупка.

² Узми жрвње, и мељи брашно,
откриј косу своју,
изуј се, загали ноге,
иди преко река.

³ Откриће се голотиња твоја,
и видеће се срамота твоја;
осветићу се,
и нико ми неће сметати.

⁴ Име је Избавитељу нашем Господ над војскама,
Светац Израилјев.

⁵ Седи ћутећи, и уђи у таму, кћери халдејска;
јер се нећеш више звати госпођа царствима.

⁶ Разгневих се на народ свој,
оскврних наследство своје

и предадох га теби у руке;
а ти им не показа милост;
на старце си метала претешки јарам свој;
7 И говорила си:
Довека ћу бити госпођа;
али никад ниси то узимала на ум,
нити си помишљала шта ће бити на послетку.

8 Сада дакле чуј ово,
која живиш у сластима
и без бриге седиш
и говориш у срцу свом:
Ја сам, и нема друге осим мене,
нећу бити удовица нити ћу осиротети.
9 То ће ти обоје доћи уједанпут, у исти дан,
да осиротиш и обудовиш,
доћи ће ти потпуно,
ради мноштва чини твојих
и ради велике силе чарања твог.

10 Јер си се поуздала у злоћу своју говорећи:
Нико ме не види.
Мудрост твоја и знање твоје преварише те,
те си говорила у срцу свом:
Ја сам, и осим мене нема друге.

11 Зато ће доћи на те зло,
а нећеш знати одакле излази,
и попашће те невоља,
да је нећеш моћи одбити,
и доћи ће на те уједанпут погубао,
за коју нећеш знати.

12 Стани сада с врачањем својим
и с мноштвом чини својих,
око којих си се трудила од младости своје,

не би ли се помогла,
не би ли се окрепила.

13 Уморила си се од мноштва намера својих;
нека стану сада звездари,
који гледају звезде,
који проричу сваког месеца,
и нека те сачувају од оног што ће доћи на те.

14 Гле, они су као плева,
огањ ће их спалити,
ни сами себе неће избавити из пламена;
неће остати угља да се ко огреје,
ни огња да би се поседело код њега.

15 Такви ће бити они с којима си се трудила
и с којима си трговала од младости своје,
разбећи ће се сваки на своју страну;
неће бити никога да те избави.

48

*Господ тражи од свог тврдовратог народа да
верује у његову милост и спасење и да га слуша.*

1 Чујте ово, доме Јаковљев,
који се зовете именом Израилљевим,
и из воде Јудине изађосте,
који се кунете именом Господњим,
и Бога Израилјевог помињете,
али не по истини и по правди.

2 Јер се именују по Светом граду,
ослањају се на Бога Израилјевог,
коме је име Господ над војскама.

3 Шта је пре бивало, казивах напред одавно,
и шта из мојих уста изађе и објавих,
учиних брзо и зби се.

- 4 Знао сам да си упоран,
и врат да ти је гвоздена жила,
и чело да ти је од бронзе.
- 5 И зато ти одавна објавих,
пре него се зби казах ти,
да не би рекао: Идол мој учини то,
и лик мој резани и лик мој ливени заповедише
тако.
- 6 Чуо си; погледај све то;
а ви нећете ли објављивати?
Одселе ти јављам ново и сакривено,
шта ниси знао;
- 7 Сада се створи, и недавно,
и пре овог дана ниси чуо,
да не кажеш: Гле, знао сам.
- 8 Нити си чуо ни знао,
и пре ти се уши не отворише,
јер знадох да ћеш чинити неверу,
и да се зовеш преступник од утробе материне.
- 9 Имена свог ради устегнућу гнев свој,
и ради хвале своје уздржаћу се према теби,
да те не истребим.
- 10 Ево, претопићу те, али не као сребро,
пребраћу те у пећи невоље.
- 11 Себе ради, себе ради учинићу,
јер како би се хулило на име моје?
И славе своје нећу дати другом.
- 12 Чуј ме, Јакове
и Израилју, ког ја позвах:
ја сам први,
ја сам и последњи.
- 13 И моја је рука основала земљу,

и моја је десница измерила небеса пећу;
кад их зовнем, сви дођу.

14 Скупите се сви и чујте:
ко је од њих објавио ово?

Господ га милује,
он ће извршити вољу Његову на Вавилону,
и мишица ће Његова бити насупрот
Халдејцима.

15 Ја, ја рекох, и позвах га,
довешћу га, и биће срећан на свом путу.

16 Приступите к мени, чујте ово:
од почетка нисам говорио тајно;
откако то би, бејаш онде;
а сада Господ Господ посла ме и Дух Његов.

17 Овако вели Господ, Избавитељ твој,
Светац Израилљев:
Ја сам Господ Бог твој
који те учим да би напредовао,
водим те путем којим треба да идеш.

18 О, да си пазио на заповести моје!
Мир би твој био као река,
и правда твоја као валови морски;

19 И семена би твог било као песка,
и порода утробе твоје као зрна његових;
име се њихово не би затрло
ни истребило испред мене.

20 Изађите из Вавилона,
бежите од Халдејаца;
гласно певајући објављујте, казујте,
разглашујте до крајева земаљских;
реците: Избави Господ слугу свог Јакова.

- 21 Неће ожеднети кад их поведе преко пустиње;
воду из стене точиће им,
јер ће расцепити камен и потећи ће вода.
- 22 Нема мира безбожницима,
вели Господ.

49

*Слуга Божији видело идолопоклоницима и
спас Израилљев. Господ теши народ свој.*

- 1 Послушајте ме, острва,
и пазите народи далеки.
Господ ме позва од утробе;
од утробе матере моје помену име моје.
- 2 И учинио је уста моја да су као оштар мач,
у сену руке своје сакри ме;
учинио ме је сјајном стрелом,
и тулу свом сакри ме.
- 3 И рече ми:
Ти си слуга мој,
у Израилју ћу се тобом прославити.
- 4 А ја рекох:
Узалуд се трудих,
узалуд и напразно потроших силу своју;
али опет суд је мој у Господа
и посао мој у Бога мог.
- 5 А сада говори Господ,
који ме је саздао од утробе материне
да сам Му слуга,
да Му доведем натраг Јакова;
ако се Израилљ и не сабере,
опет ћу се прославити пред Господом,
и Бог ће мој бити сила моја.

6 И рече ми:

Мало је да ми будеш слуга
да се подигне племе Јаковљево
и да се врати остатак Израиљев,
него те учиних виделом народима
да будеш моје спасење до крајева земаљских.

7 Овако вели Господ,

Избавитељ Израиљев, Светац његов,
ономе кога презиру,
на кога се гади народ,
служи оних који господаре:
цареви ће видети и устати,
и кнезови ће се поклонити
ради Господа, који је веран,
ради Свеца Израиљевог, који те је изабрао.

8 Овако вели Господ:

У време милосно услиших те,
и у дан спасења помогох ти;
и чуваћу те
и даћу те да будеш завет народу
да утврдиш земљу
и наследиш опустело наследство;

9 Да кажеш сужњима: Изађите;
онима који су у мраку: Покажите се.

Они ће покрај путева пасти,
и паша ће им бити по свим високим местима.

10 Неће бити гладни ни жедни,
неће их бити врућина ни сунце;
јер коме их је жао, он ће их водити,
и покрај извора водених проводиће их.

11 И све горе своје обратићу у путеве,
и стазе ће моје бити повишене.

12 Гле, ови ће из далека доћи,
гле, и они од севера и од запада,

и они из земље синске.

13 Певајте, небеса,
и весели се, земљо,
подвикујте, горе, весело;
јер Господ утеши свој народ,
и на невољнике своје смилова се.

14 Али Сион рече:
Остави ме Господ,
и заборави ме Господ.

15 Може ли жена заборавити пород свој
да се не смилује на чедо утробе своје?
А да би га и заборавила,
ја нећу заборавити тебе.

16 Гле, на длановима сам те изрезао;
зидови су твоји једнако преда мном.

17 Похитаће синови твоји,
а који те раскопаваше и пустошише,
отићи ће од тебе.

18 Подигни очи своје унаоколо, и види:
сви се они скупљају и иду к теби.
Тако био ја жив, вели Господ,
свима њима као накитом заоденућеш се,
и уресићеш се њима као невеста.

19 Јер развалине твоје и пустолине
и потрвена земља твоја
биће тада тесна за становнике
кад се удаље они који те прождираше.

20 И деца коју ћеш имати,
пошто си била без деце,
рећи ће да чујеш:
Тесно ми је ово место,

помакни се да се могу настанити.

21 А ти ћеш рећи у срцу свом:

Ко ми их роди,

јер бејаш сирота и инокосна,
заробљена и прогнана?

И ко их отхрани?

Ето, ја бејаш остала сама,
а где они беху?

22 Овако вели Господ Господ:

Ево, подигнућу руку своју к народима,

и к племенима ћу подигнути заставу своју,

и донеће синове твоје у наручју,

и кћери твоје на раменима ће се носити.

23 И цареви ће бити хранитељи твоји

и царице њихове твоје дојкиње,

и клањаће ти се лицем до земље,

и прах с ногу твојих лизаће,

и познаћеш да сам ја Господ,

и да се неће осрамотити они који мене чекају.

24 Хоће ли се јунаку узети плен

и хоће ли се отети робље праведноме?

25 Јер овако говори Господ:

и робље јунаку узеће се

и плен јакоме отеће се,

јер ћу се ја прети с онима који се с тобом пру,

и синове твоје ја ћу избавити;

26 И који ти криво чине,

нахранићу их њиховим месом

и опиће се својом крвљу као новим вином;

и познаће свако тело да сам ја Господ

Спаситељ твој и Избавитељ твој,

јаки Бог Јаковљев.

50

*Израиљ се одбацује због својих безакоња.
Слуга Господњи доноси спасење.*

¹ Овако вели Господ:

Где је распусна књига матере ваше
којом је пустих?

Или који је између рукодавалаца мојих
коме вас продадох?

Где, за безакоња своја продадосте се
и за ваше преступе би пуштена мати ваша.

² Зашто кад дођох не би никога?

Кад звах, нико се не одазва?

Да није како год окраћала рука моја,
те не може искупити?

Или нема у мене снаге да избавим?

Где, претњом својом исушујем море;
обраћам реке у пустињу

да се усмрде рибе њихове
зато што нестане воде, и мру од жеђи.

³ Облачим небеса у мрак,
и кострет им дајем за покривач.

⁴ Господ Господ даде ми језик учен
да унем проговорити згодну реч уморном;
буди свако јутро, буди ми уши,
да слушам као ученици.

⁵ Господ Господ отвори ми уши,
и ја се не противих, не одступих натраг.

⁶ Леђа своја подметах онима који ме бијаху
и образе своје онима који ме чупаху;
не заклоних лице своје од руга ни од
запљувања.

⁷ Јер ми Господ Господ помаже,

зато се не осрамотих,
зато ставих чело своје као кремен,
и знам да се нећу постидети.

⁸ Близу је Онај који ме правда;
ко ће се прети са мношћом?

Станемо заједно;
ко је супарник мој?
Нека приступи к мени.

⁹ Гле, Господ Господ помагаће ми:
ко ће ме осудити?

Гле, сви ће они као хаљина оветшати,
мољац ће их изјести.

¹⁰ Ко се међу вама боји Господа
и слуша глас слуге Његовог?
Ко ходи по мраку и нема видела,
нека се узда у име Господње
и нека се ослања на Бога свог.

¹¹ Гле, сви који ложите огањ
и опасујете се искрама,
идите у светлости огња свог
и у искрама које распалисте.
То вам је из моје руке,
у мукама ћете лежати.

51

*Праведни се враћају и настаје радост у
Сиону.*

¹ Послушајте ме који идете за правдом,
који тражите Господа;
погледајте стену из које сте исечени,
и дубоку јаму из које сте ископани;

² Погледајте Аврама, оца свог,
и Сару, која вас је родила,
како га инокосног позвах

и благослових га и умножих га.

³ Јер ће Господ утешити Сион,
утешиће све развалине његове,
и пустињу његову учиниће да буде као Едем
и пустош његова као врт Господњи,
радост ће се и весеље налазити у њему,
захваљивање и певање.

⁴ Послушај ме, народе мој,
и чуј ме, роде мој;
јер ће закон од мене изаћи
и суд свој поставићу да буде видело
народима.

⁵ Близу је правда моја,
изаћи ће спасење моје,
и мишице ће моје судити народима;
мене ће острва чекати
и у моју ће се мишицу уздати.

⁶ Подигните к небу очи своје
и погледајте доле на земљу;
јер ће небеса ишчезнути као дим
и земља ће као хаљина оветшати,
и који на њој живе помреће такође;
а спасење ће моје остати довека,
а правде моје неће нестати.

⁷ Послушајте ме који знате правду,
народе, коме је у срцу закон мој.
Не бојте се ружења људског
и од хуљења њиховог не плашите се.

⁸ Јер ће их мољац изјести као хаљину,
и као вуну изјешће их црв;
а правда моја остаје довека
и спасење моје од колена на колено.

- 9 Пробуди се, пробуди се,
обуци се у силу, мишицо Господња;
пробуди се као у старо време,
за нараштаја прошлих;
ниси ли ти исекла Раву и ранила змаја?
- 10 Ниси ли ти исушила море,
воду бездана великог,
од дубине морске начинила пут
да прођу избављени?
- 11 Тако они које искупи Господ
нека се врате и дођу у Сион певајући,
и весеље вечно нека буде над главом
њиховом;
радост и весеље нека задобију,
а жалост и уздисање нека бежи.
- 12 Ја, ја сам утешитељ ваш;
ко си ти да се бојиш човека смртног
и сина човечјег, који је као трава?
- 13 И заборавио си Бога Творца свог,
који је разапео небеса и основао земљу?
И једнако се бојиш сваки дан
гнева оног који те притешњује кад се спрема
да затире?
А где је гнев оног који притешњује?
- 14 Брзо ће се опростити сужањ,
неће умрети у јами,
нити ће бити без хлеба.
- 15 Јер сам ја Господ Бог твој,
који раскидам море,
да валови његови буче;
Господ над војскама име ми је.
- 16 Ја ти метнух у уста речи своје
и сеном руке своје заклоних те,
да утврдим небеса и оснујем земљу,

и кажем Сиону: Ти си мој народ.

- 17 Пробуди се, пробуди се,
устани, Јерусалиме!
Који си пио из руке Господње чашу гнева Његовог,
пио си, и талог из страшне чаше испио си.
- 18 Од свих синова које је родио
ниједан га није водио,
и од свих синова које је отхранио
ниједан га није прихватио за руку.
- 19 Ово те двоје задеси;
ко те пожали?
Пустош и расап, и глад и мач;
ко ће те утешити?
- 20 Синови твоји обамрли леже по крајевима свих
улица
као биво у мрежи
пуни гнева Господњег,
и карања Бога твог.
- 21 Зато чуј ово, невољни,
и пијани, не од вина.
- 22 Овако вели Господ твој,
Господ и Бог твој, који брани свој народ:
Ево узимам из твоје руке чашу страшну,
талог у чаши гнева свог;
нећеш више пити.
- 23 Него ћу је дати у руке онима који те муче,
који говорише души твојој:
Сагни се да пређемо,
и ти си им подметао леђа своја да буду као земља
и као улица онима који прелазе.

52

Гласници мира објављују спасење Сиона.

¹ Пробуди се, пробуди се,
обуци се у силу своју, Сионе;
обуци красне хаљине своје,
Јерусалиме граде свети;
јер неће више ући у тебе необрезани и нечисти.

² Отреси прах са себе,
устани, седи, Јерусалиме;
скини окове с врата свог,
заробљена кћери сионска.

³ Јер овако вели Господ: Забадава се
продадосте, и икуписте се без новца.

⁴ Јер овако вели Господ Господ: У Мисир сиђе
мој народ пре да онде живе као дошљаци, али
Мисирци им чинише силу ни за шта.

⁵ А сада шта ћу ту? вели Господ. Јер је народ
мој заборављен низашта; који владају њим, цвеле
га, вели Господ, и једнако сваки дан хули се на име
моје.

⁶ Зато ће познати народ мој име моје, зато ће
познати у онај дан да сам ја који говорим: Ево ме.

⁷ Како су красне на горама
ноге оног који носи добре гласе,
који оглашује мир,
који јавља добро,
оглашује спасење,
говори Сиону: Бог твој царује.

⁸ Стражари ће твоји подигнути глас,
подигнуће глас, и сви ће запевати,
јер ће очима видети где Господ води натраг
Сион.

⁹ Кликујте и певајте,
развалине јерусалимске,
јер Господ утеши народ свој,

избави Јерусалим.

10 Загали Господ свету мишицу своју пред свим народима,
да виде сви крајеви земаљски спасење Бога нашег.

11 Одступите, одступите, изађите одатле,
не дотичите се ничег нечистог;
изађите испред њега,
очистите се ви који носите судове Господње.

12 Јер нећете изаћи у хитњи,
нити ћете ићи бежећи;
јер ће Господ ићи пред вама,
и задња војска биће вам Бог Израилљев.

13 Гле, слуга ће мој бити срећан,
подигнуће се и узвисиће се и прославиће се.

14 Како се многи зачудише Теби,
што беше нагрђен у лицу мимо сваког човека,
и у стасу мимо синова човечјих,

15 Тако ће опет удивити многе народе,
цареви ће пред Њим затиснути уста своја,
јер ће видети шта им није казивано
и разумеће шта нису слушали.

53

Патња и слава слуге Божијег.

1 Ко верова проповедању нашем,
и мишица Господња коме се откри?

2 Јер изниче пред Њим као шибљика,
и као корен из суве земље;
не би обличја ни лепоте у Њега;
и видесмо Га, и не беше ништа на очима,
чега ради бисмо Га пожелели.

³ Презрен беше и одбачен између људи,
болник и вичан болестима,
и као један од кога свако заклања лице,
презрен да Га низашта не узимасмо.

⁴ А Он болести наше носи
и немоћи наше узе на се,
а ми мишљасмо да је рањен,
да Га Бог бије и мучи.

⁵ Али Он би рањен за наше преступе,
избијен за наша безакоња;
кар беше на Њему нашег мира ради,
и раном Његовом ми се исцелисмо.

⁶ Сви ми као овце зађосмо,
сваки нас се окрену својим путем,
и Господ пусти на Њ безакоње свих нас.

⁷ Мучен би и злостављен,
али не отвори уста својих;
као јагње на заклање вођен би
и као овца нема пред оним који је стриже
не отвори уста својих.

⁸ Од тескобе и од суда узе се,
а род Његов ко ће исказати?
Јер се истрже из земље живих
и за преступе народа мог би рањен.

⁹ Одредише Му гроб са злочинцима,
али на смрти би с богатим,
јер не учини неправду,
нити се нађе превара у устима Његовим.

¹⁰ Али Господу би воља да Га бије,
и даде Га на муке;
кад положи душу своју у принос за грех,
видеће натражје, продужиће дане,

и шта је Господу угодно
напредоваће Његовом руком.

11 Видеће труд душе своје
и наситиће се;
праведни слуга мој оправдаће многе својим
познањем,
и сам ће носити безакоња њихова.

12 Зато ћу Му дати део за многе,
и са силнима ће делити плен,
јер је дао душу своју на смрт,
и би метнут међу злочинце,
и сам носи грехе многих,
и за злочинце се моли.

54

*Бог обриче свом народу да ће се
распространити по целом свету и зајемчава
му своју вечну милост.*

1 Весели се, нероткињо која не рађаш,
запевај и покликни ти, која не трпиш муке од
порођаја,

јер пуста има више деце
него ли она која има мужа, вели Господ.

2 Рашири место шатора свог,
и завесе стана твог нека се разастру,
не брани, продужи ужа своја,
коље своје утврди.

3 Јер ћеш се надесно и налево распространити,
и семе ће твоје наследити народе,
и пусте ће градове населити.

4 Не бој се, јер се нећеш осрамотити,
и немој се стидети, јер нећеш бити прекорна,
него ћеш заборавити срамоту младости своје,

и прекора удовиштва свог нећеш се више сећати.

⁵ Јер ти је муж Творац твој,
име Му је Господ над војскама,
и Избавитељ ти је Светац Израилљев,
Бог свој земљи зваће се.

⁶ Јер као жену остављену и у духу ожалошћену
дозва те Господ,
и као младу жену пуштену,
говори Господ.

⁷ Замало оставих те,
али с великом милошћу прибраћу те.

⁸ У малом гневу сакрих за час лице своје од тебе,
али ћу те вечном милошћу помиловати,
вели Избавитељ твој Господ.

⁹ Јер ми је то као потоп Нојев:
јер као што се заклех да потоп Нојев неће
више доћи на земљу,
тако се заклех да се нећу разгневити на те
нити ћу те карати.

¹⁰ Ако ће се и горе помакнути и хумови се
поколебати,
опет милост моја неће се одмакнути од тебе,
и завет мира мог неће се поколебати,
вели Господ, који ти је милостив.

¹¹ Неволнице, коју ветар размеће,
која си без утехе,
ево ја ћу наместити камење твоје на мрамору
порфирном,
и основаћу те на сафирима.

¹² И начинићу ти прозоре од кристала,
и врата од камена рубина,
и све меће твоје од драгог камења.

- 13 А синови ће твоји сви бити научени од Господа,
и обилан мир имаће синови твоји.
- 14 Правдом ћеш се утврдити,
далеко ћеш бити од насиља, те се нећеш
бојати,
и од страхоте, јер ти се неће приближити.
- 15 Гле, биће их који ће се сабирати на те,
али неће бити од мене;
који се год саберу на те, пашће.
- 16 Гле, ја сам створио ковача
који распаљује угљевље и вади оруђе за свој
посао,
ја сам створио и крвника да убија.
- 17 Никакво оружје начињено против тебе неће
бити срећно,
и сваки језик који се подигне на те на суду
сапрећеш.
- То је наследство слуга Господњих
и правда њихова од мене,
вели Господ.

55

*Општи позив на завет милости. Сила речи
Божије.*

- 1 Ој жедни који сте год,
ходите на воду,
и који немате новца,
ходите, купујте и једите;
ходите, купујте без новца и без плате вино и
млеко.
- 2 Зашто трошите новце своје на оно што није
храна,
и труд свој на оно што не сити?
Слушајте ме, па ћете јести шта је добро,
и душа ће се ваша насладити претилине.

- 3 Пригните ухо своје и ходите к мени;
послушајте, и жива ће бити душа ваша,
и учинићу с вама завет вечан,
милости Давидове истините.
- 4 Ево, дадох га за сведока народима,
за вођу и заповедника народима.
- 5 Ево, зваћеш народ који ниси знао,
и народи који те нису знали стећи ће се к теби,
ради Господа Бога твог
и Свеца Израилјевог, јер те прослави.
- 6 Тражите Господа, док се може наћи;
призивајте Га, докле је близу.
- 7 Нека безбожник остави свој пут
и неправедник мисли своје;
и нека се врати ка Господу,
и смиловаћу се на њ,
и к Богу нашем,
јер прашта много.
- 8 Јер мисли моје нису ваше мисли,
нити су ваши путеви моји путеви,
вели Господ;
- 9 Него колико су небеса више од земље,
толико су путеви моји виши од ваших путева,
и мисли моје од ваших мисли.
- 10 Јер како пада дажд или снег с неба
и не враћа се онамо,
него натапа земљу
и учини да рађа и да се зелени,
да даје семе да се сеје
и хлеб да се једе,
- 11 Тако ће бити реч моја кад изађе из мојих уста:
неће се вратити к мени празна,
него ће учинити шта ми је драго,

и срећно ће свршити на шта је пошаљем.

12 Јер ћете с весељем изаћи,
и у миру ћете бити вођени;
горе и брегови певаће пред вама од радости,
и сва ће дрвета пољска плескати рукама.

13 Место трња никнуће јела,
место коприве никнуће мирта;
и то ће бити Господу у славу,
за вечан знак, који неће нестати.

56

*Опомињање на спасење које ће доћи.
Обраћање незнабожаца. Казна рђавих народних
пастира.*

1 Овако вели Господ:
Пазите на суд, и творите правду,
јер ће скоро доћи спасење моје,
и правда ће се моја објавити.
2 Благо човеку који тако чини,
и сину човечјем који се држи тога
чувајући суботу да се не оскврни,
чувајући руку своју да не учини зло.

3 И нека не говори туђин који пристане уз Господа:
Господ ме је одлучио од свог народа;
и нека не говори ушкопљеник:
Гле, ја сам суво дрво.

4 Јер овако вели Господ за ушкопљенике:
Који држе суботе моје и избирају шта је мени
угодно, и држе завет мој,

5 Њима ћу дати у дому свом и међу зидовима
својим место и име
боље него синова и кћери,

име вечно даћу свакоме од њих, које се неће затрти.

⁶ А туђине који пристану уз Господа
да Му служе и да љубе име Господње, да Му
буду слуге,
који год држе суботу да је не оскврне и држе
завет мој,

⁷ Њих ћу довести на свету гору своју
и развеселићу их у дому свом молитвеном;
жртве њихове паљенице и друге жртве биће
угодне на олтару мом,
јер ће се дом мој звати дом молитве свим
народима.

⁸ Господ Господ говори,
који сабира прогнанике Израилјеве:
Још ћу му сабрати осим оних који су сабрани.

⁹ Све звери пољске, ходите да једете, све звери
шумске.

¹⁰ Сви су му стражари слепи, ништа не знају,
сви су пси неми, не могу лајати,
сањиви су, леже, мио им је дремеж.

¹¹ И пси су прождрљиви, који не знају за ситост;
и пастири су који не знају за разум,
сваки се окреће својим путем,
сваки за својом коришћу са свог краја.

¹² Ходите, узећу вина и напићемо се силовитог
пића,
и сутра ће бити као данас, и још много више.

57

Мир праведника и у смрти; немир безбожника.

¹ Праведник мре, и нико не мари;

и побожни се људи узимају,
а нико се не сећа да се пред зло узима
праведник;

² Долази у мир и почива на постељи својој
ко год ходи правим путем.

³ А ви синови врачарини,
роде курварски, који се курвате,
приступите овамо.

⁴ Ким се ругате?
На кога разваљујете уста и плазите језик?
Нисте ли синови преступнички, семе лажно?

⁵ Који се упаљујете за луговима,
под сваким зеленим дрветом,
кољете синове своје у потоцима,
под врлетима каменим.

⁶ Део ти је међу глатким камењем поточним;
то је, то је твој део;
њему лијеш налив свој, приносиш дар;
тима ли ћу се умирити?

⁷ На гори високој и узвишеној мећеш постељу
своју;
и онамо излазиш да принесеш жртву.

⁸ И иза врата и иза довратака мећеш спомен свој;
одступивши од мене откриваш се,
и изашавши горе шириш одар свој,
уговараш с њима,
мила ти је постеља њихова,
где угледаш место.

⁹ Идеш к цару с уљем,
с многим мирисима својим;
шаљеш посланике своје далеко
и понижујеш се до гроба.

¹⁰ Од далеког пута свог уморна не кажеш: Залуду.
Налазиш живот руци својој, зато не суштајеш.

11 И од кога си се уплашила
и кога си се побојала,
те си слагала
и ниси се мене опомињала нити си марила?

Што ја ћутах одавна,
зато ли ме се не бојиш?

12 Ја ћу објавити твоју правду и твоја дела;
али ти неће помоћи.

13 Кад станеш викати,
нека те избаве они које си сабрала;
али ће их све ветар однети,
и узеће их таштина.
Али ко се у ме узда,
наследиће земљу и добиће свету гору моју.

14 И рећи ће се:
Поравните, поравните, приправите пут,
уклоните сметње с пута народа мог.

15 Јер овако говори Високи и узвишени,
који живи у вечности, коме је име Свети:
На висини и у светињи станујем
и с оним ко је скрушеног срца и смерног духа
оживљујући дух смерних и оживљујући срце
скрушених.

16 Јер се нећу једнако прети
нити ћу се довека гневити,
јер би ишчезао преда мношвом дух
и душе које сам створио.

17 За безакоње лакомости његове разгневих се,
и ударих га, сакрих се и разгневих се,
јер одметнувши се отиде путем срца свог.

18 Видим путеве његове, али ћу га исцелити,
водићу га и даћу опет утеху њему и његовима
који туже.

19 Ја стварам плод уснама:

мир, мир ономе ко је далеко и ко је близу, вели
Господ,
и исцелићу га.

20 А безбожници су као море усколебано,
које се не може умирити
и вода његова измеће нечистоћу и блато.

21 Нема мира безбожницима,
вели Бог мој.

58

Казна за привидну светост. Благослов за истинску службу Богу.

1 Вичи из грла, не устежи се,
подигни глас свој као труба,
и објави народу мом безакоња његова
и дому Јаковљевог грехе њихове,

2 Премда ме сваки дан траже
и ради су знати путеве моје,
као народ који твори правду
и не оставља суд Бога свог;
ишту од мене судове праведне,
желе приближити се к Богу.

3 Зашто постисмо, веле, а Ти не погледа,
мучисмо душе своје, а Ти не хте знати?
Гле, кад постите, чините своју вољу
и изгоните све шта вам је ко дужан.

4 Ето постите да се прете и свађате
и да бијете песницом безбожно.

Немојте постити тако као данас,
да би се чуо горе глас ваш.

5 Такав ли је пост који изабрах
да човек мучи душу своју један дан?
Да савија главу своју као сита
и да стере пода се кострет и пепео?

То ли ћеш звати пост
и дан угодан Господу?

6 А није ли ово пост што изабрах:
да развежеш свезе безбожности,
да разрешиш ремење од бремена,
да отпустиш потлачене,
и да изломите сваки јарам?

7 Није ли да преламаш хлеб свој гладноме,
и сиромаше прогнане да уведеш у кућу?
Кад видиш голог, да га оденеш,
и да се не кријеш од свог тела?

8 Тада ће синуги видело твоје као зора,
и здравље ће твоје брзо процвати,
и пред тобом ће ићи правда твоја,
слава Господња биће ти задња стража.

9 Тада ћеш призивати, и Господ ће те чути;
викаћеш, и рећи ће: Ево ме.
Ако избациш између себе јарам
и престанеш пружати прст и говорити зло;

10 И ако отвориш душу своју гладноме,
и наситиш душу невољну;
тада ће засјати у мраку видело твоје
и тама ће твоја бити као подне.

11 Јер ће те Господ водити вазда,
и ситиће душу твоју на суши,
и кости твоје крепиће,
и бићеш као врт заливен
и као извор коме вода не пресише.

12 И твоји ће сазидати старе пустолине,
и подигнућеш темеље који ће стајати од
колена до колена,
и прозваћеш се:
Који сазида развалине и оправи путеве за
насеље.

- 13 Ако одвратиш ногу своју од суботе
да не чиниш шта је теби драго на мој свети
дан,
и ако прозовеш суботу милином,
свети дан Господњи славним,
и будеш га славио не идући својим путевима
и не чинећи шта је теби драго, ни говорећи
речи,
14 Тада ћеш се веселити у Господу,
и извешћу те на висине земаљске,
и даћу ти да једеш наследство Јакова оца свог;
јер уста Господња рекоше.

59

*Поквареност безбожног народа. Обрицање
спаситеља.*

- 1 Гле, није окраћала рука Господња
да не може спасти,
нити је отежало ухо Његово
да не може чути.
2 Него безакоња ваша раставише вас с Богом
вашим,
и греси ваши заклонише лице Његово од вас,
да не чује.
3 Јер су руке ваше оскврњене крвљу
и прсти ваши безакоњем;
усне ваше говоре лаж
и језик ваш изриче опачину.
4 Нема никога да виче за правду,
нити има да се пре за истину;
уздају се у ништавило, и говоре лаж;
зачињу невољу, и рађају муку.
5 Носе јаја аспидина
и ткају паучину;
ко поједе јаје њихово умре,

и ако које разбије, изађе гуја.

⁶ Платно њихово није за хаљине,
нити ће се они оденути својим послом;
посао је њихов безакоње
и у рукама је њиховим насиље.

⁷ Ноге им трче на зло
и брзе су на проливање крви праве;
мисли су њихове безакоње;
на путевима је њиховим пустош и расап.

⁸ Пут мирни не знају,
и на путевима њиховим нема правде;
начинили су себи криве стазе;
ко год иде по њима, не зна за мир.

⁹ Зато је суд далеко од нас,
и правда не долази до нас;
чекамо видели, а оно, ето мрак;
светлост, а оно ходимо по тами.

¹⁰ Пипамо као слепци зид,
као они који немају очију пипамо;
спотичемо се у подне као у сумрачје;
у обиљу смо као мртви.

¹¹ Ричемо свиколики као медведи,
и једнако учемо као голубице;
чекамо суд, а њега нема,
спасење, а оно је далеко од нас.

¹² Јер се преступи наши умножише пред Тобом
и греси наши сведоче на нас;
јер су преступи наши код нас
и безакоња своја знамо,

¹³ Да неверу учинисмо и слагасмо Господу,
и одступисмо од Бога свог,
говорисмо о насиљу и одмету, да,
стављасмо и износисмо из срца речи
лажне.

- 14 Зато суд одступи натраг,
и правда стоји далеко;
јер истина паде на улици
и правда не може да прође.
- 15 И истине је нестало,
и ко се уклања од зла, постаје плен.
То виде Господ,
и не би Му мило што нема суда.
- 16 И виде где нема човека,
и зачуди се што нема посредника;
зато учини Му спасење мишица Његова,
и правда Његова подупре Га.
- 17 Јер се обуче у правду као у оклоп,
и шлем спасења метну на главу;
одену се осветом као оделом,
и огрте се ревношћу као плаштем.
- 18 По делима, по делима да врати
гнев противницима својим,
плату непријатељима својим,
острвима да плати.
- 19 И бојаће се имена Господњег са запада,
и славе Његове с истока сунчаног;
јер ће непријатељ навалити као река,
а Дух ће Господњи подигнути заставу супрот
њему.
- 20 И доћи ће Избавитељ у Сион
и к онима од Јакова који се обраћају од греха,
вели Господ.
- 21 А ово ће бити завет мој с њима, вели Господ:
Дух мој, који је у теби, и речи моје, које метнух у
уста твоја, неће отићи од уста твојих ни од уста
семена твог, ни од уста семена семена твог, вели
Господ, одселе и довека.

60

Слава Сиона. Обраћање незнабожаца. Господ је вечно видело свог народа.

- ¹ Устани, светли се,
јер дође светлост твоја,
и слава Господња обасја те.
- ² Јер, гле, мрак ће покрити земљу
и тама народе;
а тебе ће обасјати Господ
и слава Његова показаће се над тобом.
- ³ И народи ће доћи к виделу твојем
и ка светлости која ће те обасјати.
- ⁴ Подигни очи своје унаоколо, и види:
сви се скупљају и иду к теби,
синови ће твоји из далека доћи
и кћери твоје носиће се у наручју.
- ⁵ Тада ћеш видети, и обрадоваћеш се,
и срце ће ти се удивити и раширити,
јер ће се к теби окренути мноштво морско
и сила народа доћи ће к теби.
- ⁶ Мноштво камила прекрилиће те,
дромедари из Мадијана и Ефе;
сви из Саве доћи ће,
злато и кад донеће,
и славу Господњу јављаће.
- ⁷ Сва стада кидарска скупљеће се к теби,
овнови навајотски биће ти за потребу;
принесени на олтару мом биће угодни,
и дом славе своје прославићу.
- ⁸ Ко су оно што лете као облаци
и као голубови на прозоре своје?
- ⁹ Острва ће ме чекати

и прве лађе тарсиске,
да доведу синове твоје из далека,
и с њима сребро њихово и злато њихово,
имену Господа Бога твог и Свеца Израилјевог,
јер те прослави.

10 И туђини ће сазидати зидове твоје,
и цареви њихови служиће ти;
јер у гневу свом ударих те,
а по милости својој помиловаћу те.

11 И твоја ће врата бити свагда отворена,
неће се затворити ни дању ни ноћу,
да ти се доведе сила народа,
и цареви њихови да се доведу.

12 Јер народ и царство, које ти не би служило,
погинуће,
такви ће се народи сасвим затрти.

13 Слава ливанска теби ће доћи,
јела, брест и шимшир,
да украсе место светиње моје
да би прославио место ногу својих.

14 И синови оних који су те мучили
доћи ће к теби клањајући се,
и сви који те презираше
падаће к стопалима ногу твојих,
и зваће те градом Господњим,
Сионом Свеца Израилјевог.

15 Што си био остављен и мрзак
тако да нико није пролазио кроза те,
место тога ћу ти учинити вечну славу,
и весеље од колена до колена.

16 Јер ћеш млеко народа сати,
и сисе царске дојићеш,
и познаћеш да сам ја Господ

Спаситељ твој и Избавитељ твој, Силни
Јаковљев.

17 Место бронзе донећу злата,
и место гвожђа донећу сребра,
и бронзе место дрва,
и гвожђа место камења,
и поставићу ти за управитеље мир
и за настојнике правду.

18 Неће се више чути насиље у твојој земљи
ни пустошење и потирање на међама твојим;
него ћеш звати зидове своје спасењем
и врата своја хвалом.

19 Неће ти више бити сунце видело дању,
нити ће ти сјајни месец светлити;
него ће ти Господ бити видело вечно
и Бог твој биће ти слава.

20 Неће више залазити сунце твоје,
нити ће месец твој помрчати;
јер ће ти Господ бити видело вечно,
и дани жалости твоје свршиће се.

21 И твој ће народ бити сав праведан,
наследиће земљу навек;
младица коју сам посадио,
дело руку мојих биће на моју славу.

22 Од малог ће постати хиљада
и од нејаког силан народ;
ја Господ брзо ћу учинити то кад буде време.

61

Јеванђеље о будућем Месији пуном милости.

¹ Дух је Господа Бога на мени,
јер ме Господ помаза

да јављам добре гласове кроткима,
посла ме да завијем рањене у срцу,
да огласим заробљенима слободу
и сужњима да ће им се отворити тамница.

² Да огласим годину милости Господње
и дан освете Бога нашег,
да утешим све жалосне,

³ Да учиним жалоснима у Сиону
и дам им накит место пепела,
уље радости уместо жалости,
одело за похвалу уместо духа тужног,
да се прозову храстови правде,
сад Господњи за славу Његову.

⁴ И они ће сазидати давнашње пустолине,
подигнуће старе развалине
и поновиће градове пусте,
што леже разваљени од много нараштаја.

⁵ И туђини ће стајати и пасти стада ваша,
и иностранци ће бити ваши орачи и
виноградари.

⁶ А ви ћете се звати свештеници Господњи,
Слуге Бога нашег говориће вам се,
благо народа јешћете
и славом њиховом хвалићете се.

⁷ За двоструку срамоту вашу,
и што се певаше: Руг је део њихов,
зато ће у земљи њиховој наследити двојином
и имаће вечну радост.

⁸ Јер ја Господ љубим правду
и мрзим на грабеж са жртвом паљеницом,
и даћу им плату уистину,
и вечан завет учинићу с њима.

⁹ И семе ће се њихово знати у народима

и натражје њихово међу племенима;
ко их год види познаће их
да су семе које је благословио Господ.

¹⁰ Веома ћу се радовати у Господу,
и душа ће се моја веселити у Богу мом,
јер ме обуче у хаљине спасења
и плаштем правде огрте ме,
као кад женик намести накит
и као кад се невеста украси уресом својим.

¹¹ Јер као што из земље расте биље
и у врту ниче шта се посеје,
тако ће Господ Бог учинити да никне правда
и похвала пред свим народима.

62

Будућа слава Сиона.

¹ Сиона ради нећу умукнути,
и Јерусалима ради нећу се умирити,
докле не изађе као светлост правда његова
и спасење се његово разгори као свећа.

² Тада ће видети народи правду твоју
и сви цареви славу твоју,
и прозваћеш се новим именом,
које ће уста Господња изрећи.

³ И бићеш красан венац у руци Господњој
и царска круна у руци Бога свог.

⁴ Нећеш се више звати остављена,
нити ће се земља твоја звати пустош,
него ћеш се звати милина моја
и земља твоја удата,
јер ћеш бити мио Господу
и земља ће твоја бити удата.

⁵ Јер као што се момак жени девојком,

тако ће се синови твоји оженити тобом;
и како се радује женик невести,
тако ће се теби радовати Бог твој.

⁶ На зидовима твојим, Јерусалиме,
поставих стражаре,
који неће умукнути никада,
ни дању ни ноћу.
Који помињете Господа,
немојте ћутати.

⁷ И не дајте да се умукне о Њему
докле не утврди и учини Јерусалим славом на
земљи.

⁸ Закле се Господ десницом својом
и крепком мишицом својом:
нећу више дати жито твоје непријатељима твојим
да једу,
нити ће туђини пити вино твоје, око кога си се
трудио;

⁹ Него који га жању, они ће га јести
и хвалити Господа,
и који га беру они ће га пити
у тремовима светиње моје.

¹⁰ Прођите, прођите кроз врата,
приправите пут народу;
поравните, поравните пут,
уклоните камење,
подигните заставу народима.

¹¹ Ево, Господ огласи до крајева земаљских;
реците кћери сионској:
ево, Спаситељ твој иде;
ево, плата је Његова код Њега
и дело Његово пред Њим.

¹² И они ће се прозвати народ свети,
искупљеници Господњи;

а ти ћеш се прозвати:
тражени, град неостављени.

63

Господ гази непријатеље. Осврт на старе дане. Молитва за спасење.

¹ Ко је оно што иде из Едома,
из Восора, у црвеним хаљинама?
Красно одевен,
корачајући у величини силе своје?
Ја сам, који говорим правду
и вредан сам спасти.

² Зашто Ти је црвено одело
и хаљине Ти као у оног који гази у каци?

³ Газих сам у каци,
и нико између народа не беше са мном;
али их изгазих у гневу свом
и потлацих у љутини својој;
и крв њихова попрска ми хаљине
и искаљах све одело своје.

⁴ Јер је дан од освете у срцу мом,
и дође година да се моји искупе.

⁵ Погледах, а никога не беше да помогне,
и зачудих се што никога не беше да подупре;
али ме десница моја избави
и јарост моја подупре ме.

⁶ И изгазих народе у гневу свом,
и опојих их јарошћу својом,
и пролих на земљу крв њихову.

⁷ Помињаћу доброту Господњу, хвалу Господњу
за све што нам је учинио Господ,
и мноштво добра што је учинио дому Израилљевом

- по милости својој и по великој доброти својој.
- ⁸ Јер рече: Доиста су мој народ,
синови, који неће изневерити.
И би им Спаситељ.
- ⁹ У свакој тузи њиховој Он беше тужан,
и анђео, који је пред Њим, спасе их.
Љубави своје ради и милости своје ради Он их
избави,
и подиже их и носи их све време.
- ¹⁰ Али се одметаше и жалостише Свети Дух
Његов;
зато им поста непријатељ, и ратова на њих.
- ¹¹ Али се опомену старих времена,
Мојсија, народа свог:
где је Онај који их изведе из мора с пастиром стада
свог?
Где је Онај што метну усред њих Свети Дух
свој?
- ¹² Који их води славном мишицом својом
за десницу Мојсијеву?
Који раздвоји воду пред њима,
да стече себи вечно име?
- ¹³ Који их води преко бездана као коња преко
пустиње,
да се не спотакоше?
- ¹⁴ Дух Господњи води их тихо,
као кад стока силази у долину;
тако си водио свој народ
да стечеш себи славно име.
- ¹⁵ Погледај с неба,
и види из стана светиње своје и славе своје,
где је ревност Твоја и сила Твоја,
мноштво милосрђа Твог и милости Твоје?

Еда ли ће се мени устегнути?

¹⁶ Ти си заиста Отац наш,
ако и не зна Аврам за нас,
и Израиљ нас не познаје;
Ти си, Господе, Отац наш,
име Ти је, откако је века, Избавитељ наш.

¹⁷ Зашто си нам дао да зађемо, Господе,
с путева Твојих?

Да нам отврдне срце
да Те се не бојимо?

Врати се ради слуга својих,
ради племена наследства свог.

¹⁸ Замало наследи народ светости Твоје;
непријатељи наши погазише светињу Твоју.

¹⁹ Постамо као они којима ниси никада владао
нити је призивано име Твоје над њима.

64

Наставак молитве за спасење.

¹ О да би раздро небеса и сишао,
да се растопе горе од Тебе,

² Као што се на огњу разгори грање
и вода узаври од огња,
да име Твоје познају непријатељи Твоји
и да народи дрхћу од Тебе.

³ Кад си чинио страхоте којима се не надасмо,
Ти си силазио, и горе се растапаху од Тебе.

⁴ Откако је века не чу се,
нити се ушима дозна,
нити око виде Бога осим Тебе
да би тако учинио онима који Га чекају.

⁵ Сретао си оног који се радује творећи правду;
помињу Те на путевима Твојим;
гле, Ти си се разгневио што грешисмо;
да на њима једнако остасмо, бисмо се спасли.

6 Али сви бејасмо као нечисто шта,
и сва наша правда као нечиста хаљина;
зато опадосмо сви као лист,
и безакоња наша као ветар однесоше нас.

7 Никога не би да призива име Твоје,
да устане да се Тебе држи,
јер си сакрио лице своје од нас
и растопио си нас безакоњем нашим.

8 Али сада, Господе, Ти си наш Отац;
ми смо као, а Ти си наш лончар,
и сви смо дело руку Твојих.

9 Господе, не гневи се веома,
и не помињи довека безакоње;
ево, погледај; ми смо сви Твој народ.

10 Градови светости Твоје опустеше;
Сион опусте, Јерусалим поста пустош.

11 Дом наше светиње и наше красоте,
у коме Те славише оци наши,
изгоре огњем,
и све што нам беше драго потрвено је.

12 Хоћеш ли се на то уздржати, Господе,
и ћутати, и једнако нас мучити?

65

*Одговор Господњи: примање незнабожаца и
остатка од Израиља. Кажњавање народа који се
отпадио. Ново небо и нова земља.*

1 Потражише ме који не питаху за ме;
нађоше ме који ме не тражаху;
рекох народу који се не зове мојим именом:
Ево ме, ево ме.

2 Вас дан пружах руке своје народу непокорном,
који иде за својим мислима путем који није
добар,

- ³ Народу, који ме једнако гневи у очи,
који приноси жртве у вртовима
и кади на опекама;
- ⁴ Који седе код гробова
и ноће у пећинама,
једу месо свињско
и супа им је нечиста у судовима;
- ⁵ Који говоре: Одлази, не дохватај ме се,
јер сам светији од тебе,
ти су дим у ноздрвама мојим,
дим који гори вас дан.
- ⁶ Ето, написано је преда мношвом:
нећу ћутати, него ћу платити,
платићу им у недра.
- ⁷ За безакоња ваша
и за безакоња отаца ваших,
вели Господ,
који кадише на горама,
и на хумовима ружише ме,
измерићу им у недра плату
за дела која чинише од почетка.
- ⁸ Овако вели Господ:
Као кад ко нађе вино у грозду, па рече:
Не квари га, јер је благослов у њему,
тако ћу учинити ради слуга својих,
нећу их потрти све,
- ⁹ Јер ћу извести семе из Јакова
и из Јуде наследника горама својим,
и наследиће их изабраници моји,
и слуге моје населиће се онде.
- ¹⁰ А Сарон ће бити тор за овце
и долина ахорска почивалиште за говеда
народу мом који ме тражи.
- ¹¹ А ви, који остављате Господа,

који заборављате свету гору моју,
који постављате сто Гаду
и лијете налив Менију,
12 Вас ћу избројати под мач,
и сви ћете припасти на клање,
јер звах а ви се не одазивасте,
говорих а ви не слушасте,
него чинисте шта је зло преда мном
и изабрасте шта мени није по вољи.

13 Зато овако вели Господ Господ:

Гле, слуге ће моје јести,
а ви ћете гладовати;
гле, слуге ће моје пити,
а ви ћете бити жедни;
гле, слуге ће се моје веселити,
а ви ћете се стидети.

14 Гле, слуге ће моје певати од радости у срцу,
а ви ћете викати од жалости у срцу
и ридаћете од туге у духу.

15 И оставићете име своје
изабранима мојим за уклин;
и Господ ће те Бог убити,
а слуге ће своје назвати другим именом.

16 Ко се узблагосиља на земљи,
благосиљаће се Богом истинитим;
а ко се ускуне на земљи,
клеће се Богом истинитим;
јер ће се прве невоље заборавити
и сакривене ће бити од очију мојих.

17 Јер, гле, ја ћу створити нова небеса и нову
земљу,
и шта је пре било неће се помињати
нити ће на ум долазити.

- 18 Него се радујте и веселите се довека
ради оног што ћу ја створити;
јер гле, ја ћу створити Јерусалим да буде весеље
и народ његов да буде радост.
- 19 И ја ћу се веселити ради Јерусалима,
и радоваћу се ради народа свог,
и неће се више чути у њему плач ни јаяк.
- 20 Неће више бити онде малог детета ни старца
који не би навршио дана својих;
јер ће дете умирати од сто година,
а грешник од сто година биће проклет.
- 21 И они ће градити куће и седеће у њима;
и садиће винограде и јешће род њихов.
- 22 Неће они градити а други се населити,
неће садити а други јести,
јер ће дани народу мом бити као дани дрвету,
и избраницима ће мојим оветшати дела руку
њихових.
- 23 Неће радити узалуд,
нити ће рађати за страх,
јер ће бити семе благословених од Господа,
и натражје ће њихово бити с њима.
- 24 И пре него повичу, ја ћу се одазвати;
још ће говорити, а ја ћу услишити.
- 25 Вук и јагње заједно ће пасти,
и лав ће јести сламу као во;
а змији ће бити храна прах;
неће удити ни потирати на свој светој гори
мојој,
вели Господ.

66

Кажњавање претворица. Спас новог Јерусалима и значај за све народе. Последњи суд.

¹ Овако вели Господ:

Небо је престо мој
и земља подножје ногама мојим:
где је дом који бисте ми сазидали,
и где је место за моје почивање?

² Јер је све то рука моја створила,
то је постало све, вели Господ.

Али на кога ћу погледати?

На невољног
и на оног ко је скрушеног духа
и ко дрхће од моје речи.

³ Ко коље вола,
то је као да убије човека;
ко коље овцу,
то је као да закоље пса;
ко приноси дар,
то је као да принесе крв свињску;
ко кади кадом,
то је као да благослови идола.

То они изабраше на путевима својим,
и души се њиховој миле гадови њихови.

⁴ Изабраћу и ја према неваљалству њиховом,
и пустићу на њих чега се боје;
јер звах а нико се не одазва,
говорих а они не слушаше,
него чинише шта је зло преда мном
и изабраше шта мени није по вољи.

⁵ Слушајте реч Господњу,
који дрхћете од Његове речи:

браћа ваша, која мрзе на вас
и изгоне вас имена мог ради, говоре:
Нека се покаже слава Господња.
И показаће се на вашу радост,
а они ће се посрамити.

⁶ Вика иде из града, глас из цркве,
глас Господњи који плаћа непријатељима
својим.

⁷ Она се породи пре него осети болове,
пре него јој дођоше муке, роди детића.

⁸ Ко је икада чуо то?

Ко је видео такво шта?

Може ли земља родити у један дан?

Може ли се народ родити уједанпут?

А Сион роди синове своје чим осети болове.

⁹ Еда ли ја, који отварам материцу,
не могу родити? вели Господ.

Еда ли ћу ја, који дајем да се рађа,
бити без порода, вели Бог твој.

¹⁰ Радујте се с Јерусалимом и веселите се у њему
сви који га љубите;

радујте се с њим сви који га жалисте.

¹¹ Јер ћете сати сисе од утехе његове, и
наситићете се,
јешћете и наслађиваћете се у светлости
славе његове.

¹² Јер овако вели Господ:

Гле, ја ћу као реку довести к њему мир

и славу народа као поток бујан,

па ћете сати;

бићете ношени на рукама

и миловани на коленима.

13 Као кад кога мати његова теши
тако ћу ја вас тешити,
и утешите се у Јерусалиму.

14 Видећете и обрадоваће се срце ваше
и кости ће се ваше помладити као трава,
и знаће се рука Господња на слугама Његовим
и гнев на непријатељима Његовим.

15 Јер, гле, Господ ће доћи с огњем,
и кола ће Му бити као вихор,
да излије гнев свој у јарости
и претњу у пламену огњеном.

16 Јер ће Господ судити огњем и мачем својим
сваком телу,
и много ће бити побијених од Господа.

17 Који се освештавају и који се очишћавају у
вртовима један за другим јавно, који једу месо
свињско и ствари гадне и мишеве, сви ће изгинуту,
вели Господ.

18 А ја знам дела њихова и мисли њихове, и доћи
ће време, те ћу сабрати све народе и језике, и
доћи ће и видеће славу моју.

19 И поставићу знак на њих, и послаћу између
њих који се спасу к народима у Тарсис, у Фул и у
Луд, који натежу лук, у Тувал и у Јаван и на далека
острва, која не чуше глас о мени нити видеше
славу моју, и јављаће славу моју по народима.

20 И сву ће браћу вашу из свих народа довести
Господу на дар на коњима и на колима и на
носилима и на мазгама и на камилама ка светој
гори мојој у Јерусалим, вели Господ, као што
приносе синови Израилјеви дар у чистом суду у
дом Господњи.

21 И између њих ћу узети свештенике и Левите, вели Господ.

22 Јер као што ће нова небеса и нова земља, што ћу ја начинити, стајати преда мном, вели Господ, тако ће стајати семе ваше и име ваше.

23 И од младине до младине, и од суботе до суботе долазиће свако тело да се поклони преда мном, вели Господ.

24 И излазиће и гледаће мртва телеса оних људи који се одметнуше од мене; јер црв њихов неће умрети и огањ њихов неће се угасити, и биће гад сваком телу.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8